

Notat til Folketingets Europaudvalg

Dato
14. juni 2022

J nr. 2022-1335

Rådsmøde (energi) den 27. juni 2022

Dagsorden	Side
1. Forslag om ændring af direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet), KOM(2021) 557 - <i>Evt. generel indstilling</i>	2
2. Forslag til revision af direktiv om energieffektivitet, KOM(2021) 558 - <i>Evt. generel indstilling</i>	20
3. Forslag om nedbringelse af metanemissionerne i energisektoren, KOM(2021) 805 - <i>Fremskridtsrapport</i>	36
4. Forslag til ændring af direktiv om bygningers energimæssige ydeevne, KOM(2021) 802 - <i>Fremskridtsrapport</i>	47
5. Energisituationen i EU i lyset af situationen i Ukraine - <i>Politisk drøftelse</i>	69

1. Forslag om ændring af direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet)

KOM(2021) 557

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i margenen.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 14. juli 2021 fremsat forslag til revision af vedvarende energi-direktivet. Revisionen er en del af Kommissionens samlede 'Fit-for-55'-pakke, som har til formål at reducere EU's klimaudledninger med 55 pct. i 2030 ift. 1990-niveauet.

Med revisionen foreslår Kommissionen at hæve EU's 2030-mål for anvendelse af vedvarende energi til 40 pct., ligesom der stilles nye krav i direktivet, som skal bidrage til at indfri målet. Der indføres bl.a. nye skærpede bæredygtighedskriterier vedr. anvendelse af skov- og landbrugsbiomasse, et CO₂-fortrængningskrav i transportsektoren, som erstatter det nuværende krav om minimumsandel af VE i forbrug, tiltag til at understøtte efterspørgslen efter ikke-biomassebaserede VE-brændstoffer (PTX-brændstoffer) i transportsektoren og industrien, nationalt bindende delmål for andelen af VE i varme og kølesektoren, benchmarks for andelen af VE i bygningers og i industriens slutforbrug, samt en ny forpligtelse til fælles grænseoverskridende VE-pilotprojekter i de respektive europæiske havbassiner.

Forslaget forventes at få lovgivningsmæssige konsekvenser. Forslaget har begrænsede statsfinansielle og erhvervsøkonomiske konsekvenser, da Danmark lever op til og/eller overopfylder størstedelen af delmålene i forslaget.

Regeringen hilser det overordnede formål med revisionsforslaget velkommen som et vigtigt bidrag til indfrielse af EU's klimamål. Regeringen arbejder for et ambitiøst overordnet VE-mål på 45 pct., skærpede bæredygtighedskriterier for træbiomasse, så de nærmer sig dansk niveau, et forhøjet CO₂-fortrængningskrav i transportsektoren samt omkostningseffektive drivhusgasreduktioner i transport-, industri- og varmesektoren og fremme af bæredygtige VE-brændstoffer, herunder PtX-brændstoffer.

Forslaget forventes sat på dagsordenen for energirådsmødet den 27. juni 2022 til generel indstilling.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 14. juli 2021 fremsat et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af direktivet om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, KOM(2021) 557. Forslaget er fremsat som en del af Kommissionens samlede 'Fit for 55'-pakke, der skal realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet. Forslaget er oversendt til Rådet i dansk udgave den 13. september 2021.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 194, stk. 2, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget forventes sat på dagsordenen for energirådsmødet den 22. juni 2022 til generel indstilling.

3. Formål og indhold

Forslagets primære formål er at fremme anvendelsen af vedvarende energi for at indfri EU's klimamål for 2030 og klimaneutralitet i 2050. Forslaget skal desuden fremme en bedre integration af energisystemer, bidrage til at beskytte miljø og sundhed, reducere EU's energiafhængighed og bidrage til EU's teknologiske og industrielle lederskab, samt understøtte skabelse af arbejdspladser og økonomisk vækst.

Kommissionen tildeles og opdaterer beføjelser til at udstede relevante delegerede retsakter for at supplere direktivet. Kommissionen henviser til, at revisionen tager udgangspunkt i de dele af direktivet, som har det størst mulige bidrag til at opnå den ønskede andel af vedvarende energi i EU på 40 pct. omkostningseffektivt.

I forslaget lægges der op til følgende ændringer:

EU's overordnede mål for anvendelse af vedvarende energi hæves

EU's overordnede bindende mål for anvendelse af vedvarende energi i 2030, der indfries kollektivt af medlemslandene, hæves fra 32 pct. til 40 pct. Det opjusterede mål skal bl.a. indfris gennem justering af eksisterende sektorspecifikke delmål (inden for transport og varme- og kølesektoren) og ved oprettelse af nye delmål og benchmarks (inden for bygninger, industri og grønne brændstoffer).

I opfyldelsen af det overordnede mål for vedvarende energi lægger Kommissionen op til, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger, der sikrer, at biomasse-baseret energiproduktion ikke skaber u hensigtsmæssige forvridninger på markedet for biomasse og skader biodiversiteten. Dette skal ske gennem efterlevelse af affaldshierarkiet og kaskadeprincippet, hvilket bl.a. betyder at træ skal anvendes til højværdiformål ud fra et ressourceeffektivt og cirkulært perspektiv. Det specificeres, at medlemsstaterne ikke må yde støtte til energiproduktion på basis af bestemte typer af træ (sawærkstømmer, finerkævlér, træstubbe og rødder). Fra 2026 må medlemsstaterne heller ikke yde støtte til produktion af elektricitet fra skovbiomasse i rent elproducerende anlæg, medmindre anlæggene bruger CCS-teknologi eller befinder sig i regioner med særlig status. Danske kraftvarmeværker forventes ikke at være omfattet af denne bestemmelse, fordi de ikke er *rene* elkraftværker.

Øget grænseoverskridende samarbejde om projekter om vedvarende energi

Forslaget forpligter hver medlemsstat til senest med udgangen af 2025 at aftale at gennemføre mindst ét fælles VE-pilotprojekt med en eller flere medlemsstater. Kommissionen underrettes om en sådan aftale, herunder den dato, hvor projektet forventes at blive operationelt. Forpligtelsen kan bl.a. opfyldes ved, at en medlemsstat bidrager til finansiering gennem EU's finansieringsmekanisme for vedvarende energi, som gør det muligt for et medlemsland at finansiere vedvarende energi-projekter i et andet medlemsland.

Forslaget forpligter desuden medlemsstater, der grænser op til et havområde til at samarbejde om i fællesskab at fastsætte den mængde vedvarende havvind-energi, de planlægger at producere i de respektive havområder senest i 2050, med mellem-liggende mål i 2030 og 2040. Det grænseoverskridende samarbejde i dag i medfør af Nordsø-samarbejdet og BEMIP (Baltic energy market interconnection plan) omfatter ikke bindende aftaler eller lign. ift. offshore VE-udbygning, hvorfor dette er en udvidelse af den eksisterende forpligtelse.

Vejledende EU-mål for anvendelse af vedvarende energi i bygninger

Forslaget introducerer et nyt *vejledende* EU-mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder i bygningssektoren skal udgøre mindst 49 % af EU's i 2030. Medlemsstaterne fastsætter selv et vejledende nationalt mål, som er i overensstemmelse med det overordnede vejledende EU-mål. Medlemsstaterne angiver deres mål ifm. de integrerede nationale energi- og klimaplaner samt oplysninger om, hvordan de agter at nå dette mål. I forslaget nævnes en række foranstaltninger, som medlemsstaterne kan anvende for at indfri det vejledende mål, herunder gennem nye foranstaltninger i deres byggeforskrifter og reglementer for at understøtte en stigning i VE-egetforbrug, VE-fællesskaber og lokal energilagring kombineret med energieffektivitetsforbedringer vedrørende kraftvarmeproduktion og passiv energi-, næsten lavenergi- og nulenergibygninger. Der stilles desuden forslag om, at medlemsstaterne skal sikre, at alle offentlige bygninger på statsligt, regionalt og lokalt niveau danner forbillede for anvendelsen af vedvarende energikilder. Det kan bl.a. ske ved at bestemme, at taget på offentlige bygninger anvendes af tredjeparter til installation af anlæg, der producerer energi fra vedvarende energikilder.

Styrket fokus på oplysning og uddannelse (VE-godkendelsesordningen)

Forslaget udvider anvendelsesområdet for de frivillige certificeringsordninger for installatører af små vedvarende energianlæg, som medlemsstaterne har pligt til at stille til rådighed, så de angår alle former for vedvarende energi til opvarmning og køling i bygninger, industri og landbrug samt installation af solcelleanlæg. Desuden skal designere af disse anlæg omfattes af ordningen. Medlemsstaterne får endvidere en udtrykkelig forpligtelse til at arbejde for, at et tilstrækkeligt antal kvalificerede installatører er til rådighed på markedet.

Vejledende mål for vedvarende energi i industrien m.m.

Som en nyskabelse lægger forslaget op til, at medlemsstaterne skal stræbe efter at øge andelen af vedvarende energi i slutenergiforbruget i industrien med en gennemsnitlig årlig stigning på 1,1 procentpoint på sektorniveau frem mod 2030. Dette mål er vejledende. Ydermere skal medlemsstaterne sikre, at "*vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse*" (herefter RFNBO senest i 2030 udgør 50 pct. af den brint, der anvendes til endelige energiformål og ikke energimæssige formål i industrien. Dette mål er bindende.

Bindende nationalt mål for vedvarende energi i varme og kølesektoren

Forslaget introducerer en række delmål for anvendelse af vedvarende energi i varme- og kølesektoren samt krav om, at medlemslandene skal "*forhøje andelen af vedvarende energi i denne sektor med vejledende 1,1 procentpoint som et årligt gennemsnit beregnet for perioderne 2021-2025 og 2026-2030*". Dette forslag gøres bindende for medlemsstaterne, hvor det hidtil har været vejledende. Der foreslås endvidere, at forhøjelsen af andelen af vedvarende energi på 1,1 pct. skal øges til 1,5 pct. for medlemsstater, der anvender overskudsvarme og -kulde. Danmark vil kunne opfylde forhøjelseskravet på 1,5 pct. gennem en undtagelsesbestemmelse, der kræver, at medlemsstaterne har en andel af vedvarende energi i varme- og kølesektoren på over 60 pct., hvilket DK opfylder fra 2021.

Medlemsstaterne skal desuden udarbejde en vurdering af deres potentiale for vedvarende energi, og anvendelsen af overskudsvarme og køling i sektoren med henblik på at etablere en langsigtet national strategi for dekarbonisering af sektoren. Vurderingen skal være en del af de integrerede nationale energi- og klimaplaner og den omfattende vurdering udarbejdet i henhold til energieffektivitetsdirektivet. For *fjernvarme- og køling* lægger forslaget op til en ændring af *måden*, hvorpå andelen af vedvarende energi i fjernvarme- eller fjernkølesystemet bliver opgjort over for forbrugeren eller slutkunden. Det foreslås, at andelen af vedvarende energi, som minimum, skal opgives som en *procentdel* af det samlede energiforbrug.

Den gældende beregningsmetode for beregninger af det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energi i hver medlemsstat fastholdes med undtagelse af brint, som udgår. Principperne for beregning af andelen af vedvarende energi til opvarmning og køling omfatter *ikke* andelen af vedvarende energi i elforbruget. Det er således kun tilladt at medtage VE-andelen i den sektor, hvor den bliver produceret, og ikke der, hvor den bliver forbrugt. Det vil betyde, at varmepumper og elkedler kun i mindre grad vil kunne bidrage til at opfylde VE-målene for varme- og kølesektoren, hvilket begrænser effekten af Danmarks strategi for elektrificering af sektoren (bl.a. med individuelle og kollektive varmepumper).

Både det nuværende direktiv og forslaget til revision af direktivet stiller en række konkrete krav¹ til fjernvarme og fjernkøling. Kravene omfatter:

- krav til tredjepartsadgang til fjernvarme- og fjernkølingsnet;

¹ Fastlagt i Artikel 24 i direktivforslaget

- muligheden for kunderne til at frakoble sig fra fjernvarme og fjernkølingsnettet.
- administrative rammer for koordinering af udnyttelse af overskudsvarme.
- administrative rammer, som sikrer, at eldistributionsselskaber koordinerer med fjernvarme- og kølingselskaber mhp. at levere systemydelse til elnettet.

I det nuværende direktiv er en medlemsstat undtaget fra disse konkrete krav, hvis medlemsstaten opfylder et effektivitetskrav, hvilket Danmark gør. Med forslaget til revision af direktivet er det nu angivet, at opfyldelse af effektivitetskravet **ikke** længere giver undtagelse fra de konkrete krav. Dette vil kræve særskilt implementering af nye tiltag på de områder, der er skitseret ovenfor. Dette vil blive belyst nærmere ift. konsekvenser inden fastlæggelse af regeringens holdning.

Indførelse af CO₂-fortrængningskrav m.m. i transportsektoren

Forslaget introducerer et CO₂-fortrængningskrav på 13 pct.² i transportsektoren, som medlemsstaterne skal overholde i 2030. Dette krav erstatter det nuværende krav om en minimumsandel af vedvarende energi fastsat til 14 pct. i 2030. Med indførelsen af et CO₂-fortrængningskrav i VE-direktivet bortfalder kravet i brændstofkvalitetsdirektivet. Dette medfører umiddelbart ændringer i dækningsområdet for CO₂-fortrængningskravet, hvor "mobile ikke-vejgående maskiner" ikke længere er omfattet. Til gengæld vil resten af transportsektoren fremadrettet være omfattet af reduktionskravet, hvor det tidligere alene var vej- og banetransport (undtagen el til bane). Det bemærkes, at der er stillet separate forslag om hhv. et iblandingskrav i luftfarten og et CO₂-fortrængningskrav i skibsfarten, som dog kan medregnes i CO₂-fortrængningskravet på 13 pct. Samtidig bortfalder muligheden for anvendelse af såkaldte UER-kreditter³.

I tillæg til ovenstående er de væsentligste transportrelaterede elementer i forslaget:

- Justering af kravet til anvendelse af avancerede biobrændstoffer, så kravet forhøjes fra de nuværende 1,75 pct. til 2,2 pct. i 2030. Kravet på 0,5 pct. i 2025 foreslås uændret. Reglerne om dobbelttælling foreslås afskaffet.
- Medlemsstaterne forpligtes til at etablere en slags el-kredit, hvorefter leverandører af el til offentligt tilgængelige ladestander skal modtage "tickets" modsvarende den leverede el. Denne "ticket", som repræsenterer drivhusgasreduktioner, vil el-leverandøren kunne sælge til de olie- eller gasselskaber, der er omfattet af CO₂-fortrængningskravet. Billetsystemet vil også omfatte VE-brændstoffer.
- Der indføres et krav til anvendelsen af vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse (RFNBO'er), der både omfatter direkte anvendte brændstoffer og brændstoffer anvendt i produktionen af brændstoffer til transport. Dette krav sættes til 2,6 pct. i 2030. Kravet dækker al

² CO₂-fortrængningskravet betyder at den gennemsnitlige vugge-til-grav CO₂-udledning pr. energienhed skal reduceres med 13 pct. i 2030 sammenlignet med et basisår. Afklaring omkring basisår udestår fortsat.

³ Med UER-kreditter menes opstrøms-kreditter (Upstream Emission Reductions), der er certifikater, som dækker reduktioner i udledningen i forbindelse med produktion af olie og naturgas, fx ved mindsket afbrænding og udslip af drivhusgasser på olieproduktionssteder.

transport, men der fastsættes ikke krav om i, hvilke underdele af transportsektoren RFNBO'er skal benyttes.

- Det foreslås, at beregningsreglerne for vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse (RFNBO) skal gælde uafhængigt af, i hvilke sektorer disse brændstoffer forbruges i.
- Genanvendt kulstofbrændsel skal medføre en drivhusgasemissionsbesparelse på mindst 70 pct. sammenlignet med den fossile reference for at kunne tælle med i CO₂-fortrængningskravet på 13 pct.
- Kommissionens deadline for metodefastlæggelse for co-processing (anvendelse af biobrændstof sammen med fossilt brændstof i brændstofproduktionen) udsættes med minimum 3 år.
- Hver medlemsstat har fortsat mulighed at sænke grænsen for det maksimale forbrug af første generations biobrændstoffer af hensyn til disse brændstoffers potentielle indirekte ændringer i arealanvendelsen.

Skærpede krav for anvendelse af biomasse

Kommissionen lægger i forslaget op til at skærpe kravene for brug af biomasse samt bæredygtighedskriterierne, som minimerer risikoen for høj klima- eller biodiversitetsbelastning, således at:

- De nuværende bæredygtighedskrav for landbrugsbiomasse om at undgå (formålsforstyrrende) høst af biomasse på arealer med høj biodiversitetsværdi eller stort kulstoflager samt på tørvebundsarealer, udstrækkes til også at gælde for skovbiomasse.
- Mindre varme- og kraftanlæg omfattes bæredygtighedskriterierne: for anlæg, som bruger fast biomasse, sænkes grænsen fra 20 MW til 5 MW. Der inkluderes en definition for opgraderingsanlæg af biogas.
- De eksisterende drivhusgasbesparellestærskler for produktion af el, varme og køling fra biomassebrændsler kommer også til at gælde eksisterende installationer (og ikke kun nye installationer).
- Der tilføjes yderligere elementer om, hvordan jord og biodiversitet skal beskyttes i forbindelse med høst af skovbiomasse. Overholdelsen af kravene kan ske enten via national lovgivning eller via certificeringer mv. Elementerne omfatter stubbe og rødder, primær skov, sårbare jorde, renafdrifter (fældning af alle træer i et område), dødt ved, jordkomprimering samt øvrige biodiversitetslementer/levesteder.
- Fsva. landbrugsbiomasse sænkes kapacitetsgrænsen for kraftvarmeværker til mellem 5 og 10 MW. Hermed vil flere anlæg skulle certificeres.
- Der introduceres nye definitioner på kvalitetsrundtræ (quality roundwood), industri, plantageskov og plantet skov.

Vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

Det foreslås, at Kommissionen bemyndiges til at *vedtage gennemførelsesretsakter* i relation til, hvorvidt nationale ordninger i forbindelse med verificering af bæredygtighed og drivhusgasudledninger er i overensstemmelse med betingelserne i direktivet.

Kommissionen bemyndiges til at *udstede delegerede retsakter* i relation til

- at understøtte direktivet med oprettelsen af en EU-plattform for udvikling af vedvarende energi (URDP)
- en præcisering af metoden for at vurdere reduktionen af drivhusgasudledning fra vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse og fra genanvendt kulstofbrændsel
- at fastlægge kriterierne for certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, samt at fastsætte hvilke biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler der har høj risiko for indirekte ændringer af arealanvendelse
- at ændre kriterierne for certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen og medtage udviklingsforløbet
- at justere energiindholdet i transportbrændstoffer, som angivet bilag 3,
- at fastlægge en EU-metode, der opstiller detaljerede regler for hvordan økonomiske aktører skal overholde kravene omhandlende vedvarende energi i transportsektoren,
- at præcisere metoden til at bestemme andelen af biobrændstoffer og biogas til transport som følge af biomasse behandlet med fossile brændstoffer,
- at foretage ændringer i del A og B af bilag 9 for råmaterialer,
- at foretage ændringer i bilag 5 og 6, vedrørende beregning af drivhusgaseffekten af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler
- at udvide mængden af information der skal indgå i Unionens database.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF art. 294) medlovgiver. Forslaget behandles af Parlamentets udvalg om Industri, Forskning og Energi (ITRE). Europa-Parlamentets holdning foreligger endnu ikke.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at nærhedsprincippet er overholdt. I vurderingen henviser Kommissionen til, at en omkostningseffektiv udvikling af bæredygtig vedvarende energi i et integreret energisystem har de bedste forudsætninger på EU-niveau og ikke i tilstrækkelig grad opnås på medlemsstatsniveau alene. Det vurderes, at der er behov for en fælleseuropæisk tilgang, som fastsætter de rette incitament. Hermed har medlemslande med forskellige udgangspunkter og ambitionsniveau mulighed for at accelerere energisystemet fra traditionelt fossilbaseret til et energieffektivt energisystem baseret på vedvarende energikilder. For så vidt angår skovbiomasse peger Kommission på nødvendigheden i fælles europæiske krav og skærpselser for at sikre biodiversiteten og indfri klimamålene i 2030. På samme tid bemærker Kommissionen, at det i vid udstrækning er op til medlemsstaterne at implementere og specificere elementerne og dermed vurderes ligeledes proportionalitetsprincippet overholdt. Det bemærkes, at energiområdet allerede er reguleret på EU-niveau, og at der med det nuværende forslag blot lægges op til en revision af bestemmelserne.

Regeringen er enig i, at udviklingen af et omkostningseffektivt energisystem baseret på vedvarende energikilder er grænseoverskridende, hvor regulering på EU-niveau har klare fordele frem for selvstændige nationale eller lokale energipolitikker. Regeringen kan dermed tilslutte sig Kommissionens vurdering og finder, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Forslaget skønnes hovedsageligt at berøre følgende lovgivning:

Uddannelsesordning

- LBK nr. 1300 af 3. september 2020: Bekendtgørelse af lov om fremme af energibesparelser i bygninger, som ændret ved lov nr. 883 af 12/5/2021
<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/883>
- BEK nr. 1047 af 26. august 2013: Bekendtgørelse om en godkendelsesordning for virksomheder der monterer små vedvarende energianlæg
- BEK nr. 1229 af 28. oktober 2013: Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om en godkendelsesordning for virksomheder der monterer små vedvarende energianlæg
- BEK nr. 1317 af 18. juni 2021: Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om en godkendelsesordning for virksomheder der monterer små vedvarende energianlæg

Varme og køling

- LBK nr. 1215 af 14. august 2020 om lov om varmforsyning, som ved lov nr. 883 af 12. maj 2021 og lov nr. 923 af 18. maj 2021
- BEK nr. 818 af 5. maj 2021 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg
- LBK nr. 804 af 12. august 2019 om lov om fjernkøling
- BEK nr. 564 af 2. juni 2014 om godkendelse af projekter for industri- og fjernkølingsanlæg
- BEK nr. 2251 af 29. december 2020 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser over for slutkunder om energiforbrug og fakturering m.v.

Biomasse og bæredygtighedskriterier:

- Biobrændstofferloven ved lov bekendtgørelse nr. 591 af 7. april 2021 med efterfølgende ændringer,
- BEK nr. 1132 af 3. juni 2021 om fastlæggelse af beregningsmetoder og indberetningskrav i henhold til biobrændstofferloven.
- BEK nr. 1313 af 14. juni 2021 om bæredygtighed og reduktion af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v.
- BEK nr. 1352 af 30. juni 2021 håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til reduktion af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler til energiformål.

Transport, RFNBO og biobrændstoffer:

- LBK nr. 591 af 7. april 2021 om lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser (biobrændstofloven) (med efterfølgende ændringer fra VE II-lovforslaget)
- BEK nr. 1133 af 3. juni 2021 om biobrændstoffers bæredygtighed m.v.
- BEK nr. 91 af 25. januar 2021 om håndbog om dokumentation for biobrændstoffers bæredygtighed (HB 2021)
- LOV nr. 883 af 12/05/2021 (lovforslag nr. 148/2021)

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Såfremt forslaget vedtages i den nuværende udformning, vurderes det at medføre behov for ændringer af en række love og bekendtgørelse, jf. punkt 6, samt muligt behov for at fastsætte nye love og bekendtgørelser.

Økonomiske konsekvenser

Generelt lever Danmark op til og overopfylder størstedelen af kravene og delmålene i forslaget, hvorfor det vurderes, at der ikke vil være markante økonomiske konsekvenser ved at opfylde forslaget. De økonomiske konsekvenser, der vil være, relaterer sig primært til transportområdet.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes at kunne medføre mindre statsfinansielle konsekvenser. Der vil være behov for øget tilsyn og kontrol med virksomheder vedr. opfyldelse af nye krav i direktivet særligt for skærpede bæredygtighedskriterier. Der må forventes øgede administrative omkostninger, idet det skønnes, at der skal behandles flere virksomheder i VE-godkendelsesordningen samt via kommunikationsindsatser. Dertil vil der for transportområdet være statsfinansielle konsekvenser ved at indføre et CO₂-fortrængningskrav, da det kan medføre en højere literpris på benzin og diesel. Administrative og statsfinansielle udgifter vedrørende EU-sager affholdes som udgangspunkt inden for ressortministeriets egne rammer, jf. *Budgetvejledningen 2.4.1.*

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

På transportområdet kan forslaget dog få visse samfundsmæssige konsekvenser, primært som følge af underkrav om avanceret biobrændstof og PtX-brændstof og behov for forøgelse af det nationale CO₂-fortrængningskrav for efterlevelse af direktivets punktmål i 2030. Underkravene for VE-brændstoffer kan medvirke til højere omkostninger på kort sigt, da priserne på bæredygtig brændstof kan stige i takt med efterspørgslen. De øgede krav forventes med betydelig usikkerhed at øge prisen på benzin og diesel med 10-15 øre hhv. 20-25 øre pr. liter, dog afhænger det af den konkrete implementering af direktivet samt den konkrete teknologi- og markedsudvikling.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes på den ene side at kunne medføre positive konsekvenser for erhvervslivet, da dansk erhvervsliv har en styrkeposition inden for vedvarende energi, hvorfor øgede krav på EU-niveau kan medføre øget efterspørgsel på danske løsninger på området. Bl.a. vil et forhøjet overordnet VE-mål fremme dansk eksport af VE-løsninger og bidrage til at skabe grønne jobs i Danmark. Det samme gør sig gældende for delmålene for bl.a. PtX-brændsler, hvor Danmark, jf. regeringens PtX-strategi, har en forventning om at eksportere grøn brint. Delmål for VE i bygninger kan også være med til at fremme eksport af bl.a. fjernvarmeteknologi og varmepumper m.m.

På den anden side vurderes enkelte elementer i forslaget at kunne medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det gælder eksempelvis for VE-godkendelsesordningen, der kan medføre omkostninger for erhvervslivet til uddannelse af medarbejdere.

Fsva. biomasse vil der vil kunne forekomme administrative omkostninger i form af øget rapporteringskrav og kontrol af disse i tilknytning til allerede fastsatte rapporteringskrav om forpligtelse til at indrapportere data vedr. bæredygtighed. De skærpede bæredygtighedskriterier for biomasse vil potentielt kunne reducere udbuddet af træbiomasse og dermed potentielt hæve prisen på den importerede træbiomasse, som Danmark anvender. Det vurderes dog at være i begrænset omfang. For landbrugsbiomasse forventes det, at den sænkede grænse for, hvilke anlæg der omfattes af bæredygtighedskriterierne samt af drivhusgasemissionsbesparelseskra- vet, at medføre øgede administrative konsekvenser for erhvervet. De samlede omkostninger til certificering af de halmfyrede anlæg, der vil blive omfattet af den sænkede grænse, estimeres samlet set til ca. 5,3 mio. kr. årligt. Omkostningerne til certificering vil potentielt blive reduceret, hvis der kommer flere virksomheder, der konkurrerer om at levere certificeringsydelse.

Fsva. CO₂-fortrængningskravet kan der forventes stigninger i brændstofpriser for både benzin og diesel i forhold til opfyldelse af kravet. Derudover foreslås det med direktivet, at der indføres krav om anvendelse af PtX-brændstoffer og avancerede biobrændstoffer. Det foreslåede delmål for disse brændstoftyper forventes at sikre et stabilt og sikkert investeringsniveau for brændstofferne, og i den forbindelse forventes det, at danske virksomheder, der allerede producerer disse brændstoftyper, vil have en ikke-ubetydelig fordel i konkurrencen om det kommende marked.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget ventes at have en positiv indvirkning på beskyttelsesniveauet, idet forslaget må antages at øge medlemsstaternes indsats for at anvende vedvarende energi og derigennem reducere drivhusgasudledningen. Da Danmark overopfylder størstedelen af delmålene i revisionen, vil CO₂-effekten for Danmark som følge af forslaget være begrænset.

Fsva. de skærpede bæredygtighedskriterier for biomasse, vurderes lovgivningens direkte effekt på drivhusgasudledningerne ikke at medføre markante ændringer i den samlede CO₂-effekt, da det danske biomassemix allerede er reguleret under dansk lovgivning. Fsva. transporten vil forbruget af brændstoffer falde som en afledt effekt af prisstigninger, hvormed der samlet set estimeres at blive tale om en mindre reduktion i CO₂-udledningen på ca. 0,1 mio. ton.

8. Høring

Kommissionens forslag til revision af VE-direktivet har været i høring i EU-Specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik fra den 14. juli til den 10. august 2021. Der er kommet nedenstående hørings svar fra i alt 18 organisationer.

Dansk Industri (DI) finder det positivt, at VE-målet hæves til 40 % i 2030. Behov for større fokus på hurtigere tilladelsesprocesser for etablering af de nødvendige energiforbindelser fra havmøllerne samt transport til forbrugscentrene. Direktivet mangler fokus på bæredygtigheds- og sikkerhedsmæssige krav til leverandører af havmøller og infrastruktur, og skal sikre at udbygningen af vedvarende energi ikke skader miljøet. PtX-baserede brændstoffer, såsom e-diesel og e-benzin, skal indgå i opfyldelsen af kravet om 2,6 % RFNBOs i brændstof til transport. Krav til RFNBOs skal være realistiske og kan opfyldes med eksisterende elmarkedsregulering og VE-anlæg. DI støtter en større andel af VE i varme- og køling, samt mere effektiv udnyttelse af overskudsvarme og køling.

Brintbranchen ser positivt på, at brint får en bredere rolle i VE-direktivet som energivektor i alle sektorer. Brintbranchen ønsker, at brint betegnes som 100 % grøn også i tilfælde, hvor brinten stammer fra projekter uden en direkte linje til VE-elproduktion. Brintbranchen mener, at det bør overvejes at introducere et mål for RFNBOs i 2024. Fritagelse af RFNBO-producenter fra kravet om at producere biobrændstof bør være automatisk, da muligheden i dag oftest bliver overset og kan forårsage skævrådning mellem medlemsstaterne.

Drivkraft Danmark (DD) ser positivt på udelukkelsen af brugen af UER-kreditter. Afskaffelsen af de nuværende multiplikatorer for avancerede biobrændstoffer, el til tog og biler, m.m., er positivt for at opnå større faktisk andel af VE i transporten. Det foreslåede reduktionsmål for transport virker uambitiøst. Uklart om off-road fremover indgår i reduktionsmålet. DD mener, det er nødvendigt at vælge mellem et specifikt reduktionsmål for vejtransport og et ETS-system for at undgå dobbeltregulering og særskat. For at sikre, at VE-brændstofferne konkurrerer på en fælles platform, bør ILUC-effekter indregnes og der bør stilles samme krav til bæredygtighed for biomasse anvendt til el- og/eller varmeproduktion som til VE-brændstoffer. DD mener, at særskilte krav til avancerede og RFNBOs, kompromitterer CO₂-fortrængningskravet. Det bør afklares hvordan CO₂-reduktionen for RFNBO (PtX) opgøres. Incitamentet til at producere RFNBO er begrænset, idet der først er sat et mål gældende fra 2030. Multiplikatoren for avancerede biobrændstoffer og RFNBO leveret til fly og

skibe er svær at forstå. Ligeledes er det uklart, hvorvidt avancerede biobrændstoffer eller RFNBO leveret til skibe og fly vil kunne tælle med i reduktionskravet på 13 %.

Wind Denmark (WD) er positivt stemt over for opjusteringen af VE-målet for 2030, over afskaffelsen af iblandingskravet, samt at kreditmarkedet skal inkludere VE-el til transport. Det bør tydeliggøres, at kreditsystemet skal opfattes som et samlet marked for alle typer af VE-brændstoffer samt udvides. Det er betænkeligt, at de foreslåede multiplikatorer indskrænkes til to kategorier af VE-brændstoffer. ILUC-effekter bør inkluderes i CO₂-reduktionsberegninger for biobrændstoffer for at CO₂-fortrængningskravet fungerer optimalt, alternativt kan en multiplikatorfaktor for VE-el genindføres. WD er imod fastholdelsen af iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer. De støtter op om kravet til minimum 50 % VE-andel af fossil brint i industrien i 2030. WD mener, at kreditgarantier som mulighed for finansiel risikominimering ved indgåelse af PPA'er bør analyseres ift. statsstøtte og sammenhængen til andre EU-definitioner, såsom additionalitetskravet for RFNBOs. WD støtter op om, at medlemsstaterne ikke vil kunne tilbageholde oprindelsesgarantier. Bæredygtighedskriterierne bør gælde for alle biomassebaserede værker, inklusiv værker med effekt under 5MW. WD bemærker, naturgas bør inkluderes som fossil brændstof.

ITD fastslår, at direktivforslaget vil få stor betydning for priserne på brændstoffer. Det er vigtigt for ITD, at der er sammenhæng mellem reduktionsmålsætning i transportbranchen og de økonomiske konsekvenser for forbrugerne. ITD er tilfredse med indførelsen af et CO₂-fortrængningskrav, der er med til at sikre CO₂-reduktioner for andelen af tung transport, der ikke kan elektrificeres. ITD ønsker en trappemodell med gradvist stigende CO₂-fortrængningskrav frem mod 2030 på EU-plan og foreslår indførelse af trinvis krav for den anvendte andel af RFNBOs for at tage hensyn til virksomhedernes langsigtede investeringsstrategier. ITD mener, at ILUC-effekter bør medregnes i CO₂-reduktionsberegninger. ITD finder det positivt, at medlemslandene skal indgå et eller flere fælles projekter med andre medlemslande til produktion af vedvarende energi. Endeligt støtter ITD kreditudvekslinger til opfyldelse af fortrængningsforpligtelsen. Det danske fortrængningskrav på 7 % i 2030 bør følge udspillet 13 %.

Dansk Erhverv støtter 40 pct. vedvarende energi i 2030, men mener, at målet kan hæves. Dansk Erhverv opfordrer til, at EU-kommissionen udarbejder en samlet strategi for udbygningen af havvind og landvind, der skal sikre flere og hurtigere tilladelser og en markedsdrevet og tilstrækkelig udbygning af VE. Dansk Erhverv anbefaler en fastsættelse af bæredygtighedskrav for biomasse uanset anvendelse, samt at ILUC-effekter skal medtages i CO₂-reduktionsberegninger således at den højere fortrængningseffekt af avancerede biobrændstoffer sammenlignet med fossile brændstoffer medtages. Det er afgørende, at brug af brint og electrofuels i sektorer, som ikke direkte kan elektrificeres, støttes ved at fremme brint produceret med vedvarende energi og ikke ved anvendelse af fossil gas.

Dansk Affaldsforening bifalder, at den biologisk nedbrydelige del af affaldet betragtes som biomasse, og dermed genererer vedvarende energi. Dansk Affaldsforening påpeger, at definitionen af biomasse i affaldsenergien er uændret, samt at kriterier for bæredygtighed og drivhusgasbesparelser ikke er gældende for affaldsenergien.

Danske Rederier udtrykker bekymring for, at regionale reguleringer kan resultere i reguleringer, som er svære at administrere og håndhæve i en international branche som skibsfart. Med afsæt i, at direktivforslaget kan bane vejen for en international regulering på sigt, støtter Danske Rederier generelt direktivforslaget. Danske Rederier støtter reduktionsmålet på 13 % for transportsektoren i 2030, samt at brændstoffer ansues ud fra et livcyklusperspektiv og at flere drivhusgasser end CO₂ omfattes. Delmålene for avancerede biofuels og RFNBOs anser Danske Rederier som vigtige greb til at fremme udviklingen af nye brændstoffer. Danske Rederier påpeger vigtigheden af, at direktivforslaget forholder sig til avancerede brændstoffers GHG-intensitet på samme vis som RFNBOs. Det er ydermere vigtigt at fastholde multiplikatoren for den maritime sektor for at understøtte omstillingen af 'hard to abate' sektorer som shipping. Endeligt bemærker Danske Rederier, at det er vigtigt med ordentlig sammenhæng til andre reguleringer.

Dansk Fjernvarme er overordnet tilfreds med Kommissionens forslag til revision af VE-II. Dansk Fjernvarme ser positivt på, at Kommissionens forslag er med til at sikre en lovgivnings- og konkurrencemæssig ligestilling mellem virkemidler på bygninger og virkemidler til kollektive systemer som fjernvarme og køling, og opfordrer til, at Danmark arbejder for at sikre denne ligestilling. Dansk Fjernvarme er positive over for forslaget om øget kommunikation mellem producenter af overskudsvarme og fjernvarmeselskaber, over for forslagene om forstærket dialog mellem eldistributions-selskaber og fjernvarme/-kølingselskaber. Ved stramninger af bæredygtighedskriterier for biomasse samt opstramning af arealkriterier og krav om reduktion af drivhusgasemissioner bør der tages hensyn til foretagne investeringer, idet det er områder præget af langsigtede investeringer. Dansk Fjernvarme opfordrer regeringen til at arbejde for at undgå komplekse eller uopfyldelige dokumentationskrav for skovbiomasse.

DANVA påpeger, at vandsektoren har stort potentiale for vedvarende energi bl.a. gennem indvinding af energi f.eks. via produktion af biogas af slam fra renseanlæg og biobrændstof til bl.a. tung godstrafik og luftfart, energi fra spildevand, samt vand til vandforsyning vha. varmepumpeteknologi. Den danske vandsektor indgår i de danske klimapartnerskaber med en ambition om en klima- og energineutral vandsektor i 2030, og DANVA opfordrer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til at arbejde for en tilsvarende europæisk ambition.

NOAH udtrykker utilfredshed med, at biomasse fortsat regnes som en vedvarende energikilde og understreger, at afbrænding af biomasse bør være undtaget som støt-teberettiget kilde til vedvarende energi. Ligeledes mener de, at de tiltag, der skal sikre landbrugsjordens organiske indhold, er utilstrækkelige. Afviklingen af støtte til

elproduktion fra biomasse fra 2026 bør ifølge NOAH ske tidligere og gælde den direkte såvel som den indirekte støtte i form af skattelettelser.

Dansk Skovforening anbefaler, at ændringerne af bæredygtighedskriterier for biomasse i revisionen bliver minimale for at skabe stabilitet og sikkerhed for investeringer i den europæiske energisektor. Dansk Skovforening mener, at artikel 3, stk. 3 allerede indeholder tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger til at undgå forvridning af råmaterialer mens den foreslåede ordlyd kræver, at medlemsstaterne implementerer kaskadeprikket for biomasse på en måde, der ikke er i overensstemmelse med de aftalte definitioner og mål. Dansk Skovforening stiller spørgsmålstejn ved, om indførelsen af no-go-områder vil forhindre ændringer i arealanvendelsen, idet disse områder allerede er skovbevoksede. Det er yderst vigtigt, at de forskellige skovkategoridefinitioner aftales med medlemslandene frem for at være en del af energipolitikken. Endeligt mener Dansk Skovforening, at ændringer i bæredygtighedskriterier for skovbiomasse med mere detaljerede krav går ud over EU-kommis-sionens kompetence på skovområdet, og at det i stedet bør være en national afvejning af påvirkning af jordbundens kvalitet og biodiversitet.

Dansk Energi mener, at det overordnede VE-mål bør være 45 % og ser positivt på opfordringen til samarbejde mellem lande i forbindelse med udbygning af offshore infrastruktur. Det støttes, at iblandingsmålet for transportsektoren ændres til et CO₂-fortrængningskrav, at der lægges op til en indførelse af en iblandingsprocent for RFNBOs, og at der introduceres et mål for andelen af RFNBOs i industriens anvendelse af brint. Definitionen af "high quality stem wood" er problematisk, da det skal defineres mere præcist og i praksis bliver svært at håndhæve i skovene, særligt recital 4. Der er for lidt fokus på en øget produktion af RFNBOs og lande, der har en høj andel VE i elproduktionen, bør undtages for kriterierne i den delegerede retsakt. Dansk Energi støtter op om en fælles EU certificering af vedvarende og low-carbon brændstoffer i form af Union databasen, hvor det er vigtigt, at der skelnes mellem vedvarende og low-carbon brændstoffer. Det positivt, at der tilføjes en "mandatory credit mechanism" for el, så der kan handles med grønne kreditter, og det burde udvides til både private og offentlige ladestander.

Danske Maritime ønsker transparent certificering af nye brændstoffer samt effektiv håndhævelse af reglerne for at sikre reduktioner i udledninger samt lige konkurrenceforhold. Dette er særligt vigtigt ift. forskning, udvikling og implementering af ny klimateknologi, da "first movers" bærer en stor risiko ved tidlig udvikling og anvendelse af ny klimateknologi.

Landbrug og Fødevarer så gerne et mere ambitiøst overordnet VE-mål. Med de nye nationale mål for anvendelse af vedvarende energi lægges der vægt på, at tiltag som disse skal tage højde for, at virksomheder ikke dobbeltreguleres og ikke medfører bindende teknologikrav. Der støttes op om forslaget om, at brug af overskudsvarme kan medregnes i medlemsstaternes opfyldelse af øgede andele af vedvarende energi, et fortrængningskrav på 13 % i transportsektoren og de nye iblandingskrav

for avancerede biobrændstoffer. Ny regulering bør støtte op om en bredere vifte af vedvarende brændsel i transporten. Det er positivt, at regionale dyrkningsværdier ophæves, men det ønskes, at den nye regulering fortsat tager hensyn til landmænds effektiviseringstiltag, som skal afspejles i dyrkningsværdierne.

Danske Regioner finder det vigtigt, at kommuner og regioner i hele EU får mulighed for at implementere så meget VE som muligt, her særligt i bygninger, og VE-II direktivet bør understøtte denne udvikling.

Rådet for Grøn Omstilling mener, at fortrængningskravet bør sættes lavere, svarende til maksimum 16 % VE, og fokus bør være på elektricitet frem for biobrændstoffer. Biobrændstoffer baseret på palme- og sojaolie bør udfases øjeblikkeligt, og resten af de afgrødebaserede afgrøder udfases frem mod 2030. ILUC-værdier bør tælles med i klimaregnskabet. Det er problematisk, at målet for avancerede biobrændstoffer er blevet hævet samtidig med, at der stadig indgår problematiske råvarer i listen over avancerede biobrændstoffer, og at det i visse tilfælde er op til medlemsstaterne at fortolke, hvad der tæller som et affalds- eller restprodukt. Avancerede biobrændstoffer bør begrænses til kun at blive brugt i sektorer, der har svært ved at elektrificere. Det er problematisk, at det kun er offentlig ladning af elektriske køretøjer, der medregnes, og multiplikatoreffekten på 4 ved brug af strøm til el-køretøjer bør reintroduceres. Der ses positivt på det ambitiøse mål om brug af e-brændstoffer, men dette skal holdes til fly- og skibstransport, og reguleringen bør fastsættes i Refuel reguleringerne i stedet for VE-direktivet. VE-målet i energisektoren bør hæves yderligere, og der skal skelnes mellem VE-former efter bæredygtighed.

Kommunernes Landsforening (KL) støtter et samlet 55 % klimamål i 2030, et vejledende mål for VE i bygninger samt bedre muligheder for etablering af VE, særligt i forhold til solceller på bygningers tage. Der bakkedes op om, at medlemsstater skal sørge for certificering og træningskurser for varmeinstallatører, og at transmissions- og distributionssystemoperatører skal give oplysninger om andelen af VE og drivhusgasudledning digitalt på timeforbrug. KL støtter opfordringen til VE varme- og energiplanlægning på kommunalt niveau, en større andel vedvarende elektricitet i transportsektoren, samt at der skal være hurtig adgang til ladepladser til en overkommelig pris.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget er generelt blevet positivt modtaget af medlemsstaterne. Størstedelen af medlemsstaterne støtter forslaget om et højere overordnet mål på 40 pct. Enkelte lande, herunder Danmark, har tilkendegivet støtte til et højere mål end de 40 pct. En mindre gruppe af lande, inklusiv Danmark, er generelt positive over for delmål og ønsker at holde ambitionsniveauet højt, hvorimod en større gruppe af lande er skeptiske over for delmålene, herunder både delmålenes niveau og bindende karakter. Især delmålene for transport og industri fylder meget i forhandlingerne, hvor en større gruppe lande især er skeptiske over for delmålene for PtX-brændstoffer. Dertil stiller en gruppe lande sig skeptiske over for delmålet for varme/køling. En mindre gruppe

er dertil skeptiske over for den foreslåede skærpelse af bæredygtighedskriterierne for biomasse.

Kommissionen præsenterede den 18. maj deres REPowerEU plan, som skal bidrage til at frigøre EU fra russiske fossile brændsler. Planen suppleres af flere strategier og lovgivningsforslag, herunder forslag til nye ændringer i VE-direktivet. Det foreslås bl.a., at det overordnede VE-mål hæves til 45 pct. Kun Danmark har udtrykt støtte til dette, mens en gruppe lande overvejer deres position. Det franske formandskab har ikke udtrykt ønske om at inkludere det øgede mål i forhandlingerne forud for energirådsmødet den 27. juni, hvorfor det forventes at blive inkluderet i trilogforhandlingerne. Kommissionen foreslår i regi af REPowerEU også, at godkendelsesprocesser for udbygning af VE-projekter skal simplificeres og kortes ned. Det er generelt blevet positivt modtaget i energiarbejdsgruppen.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens 'Fit for 55'-pakke velkommen. Regeringen ønsker en ambitiøs og omkostningseffektiv klimaindsats i EU, der kan realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet samt drive den grønne omstilling både i Danmark og hele EU mod klimaneutralitet i senest 2050.

Regeringen ser en øget anvendelse af vedvarende energi i EU som et vigtigt element i at indfri EU's klimamål i 2030 og 2050 og hilser revisionsforslaget velkommen. Regeringen støtter generelt, at der fastsættes et ambitiøst EU-mål for anvendelse af vedvarende energi, som – sammen med anden relevant regulering – sikrer en omkostningseffektiv udbygning og anvendelse af vedvarende energi i EU.

Regeringen deler Kommissionens ambition om, at revisionen skal bidrage til at beskytte miljø og biodiversitet ifm. anvendelse af biomasse til energiproduktion og bidrage til EU's teknologiske og industrielle lederskab samt understøtte skabelse af grønne arbejdspladser og økonomisk vækst.

Regeringen vil arbejde for, at EU-målet hæves fra de foreslåede 40 pct. i 2030 til 45 pct. i 2030 for at sikre, at vedvarende energi i EU leverer et større bidrag til indfrielsen af EU's klimamål i 2030.

Regeringen deler Kommissionens ambition om at skærpe EU's bæredygtighedskrav til træbiomasse mhp. at minimere risikoen for høj klima- eller biodiversitetsbelastning. Regeringen finder det vigtigt, at bæredygtighedskravene til biomasse skærpes yderligere, så de nærmer sig det danske niveau, som er indeholdt i *Aftale af 2. oktober 2020 om bæredygtighedskrav til træbiomasse til energi*⁴, og at de som minimum fastholdes på det af Kommissionen foreslåede niveau. Regeringen vil derudover arbejde

⁴ Aftaleparter: Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet

for, at det fortsat vil være muligt at fastlægge additionelle nationale bæredygtighedskrav til skovbiomasse, såfremt de harmoniserede krav ikke vurderes at blive tilstrækkeligt ambitiøse.

Regeringen støtter samordning af reguleringen på transportområdet mhp. at sikre omkostningseffektive emissionsreduktioner. Regeringen støtter desuden en styrket indsats for at fremme bæredygtige VE-brændstoffer (herunder RFNBO'er) med høj CO₂-fortrængning. Regeringen finder, at det er vigtigt at øge CO₂-fortrængningskravet til 15 pct. for at øge ambitionsniveauet, og at delmålet om anvendelse af 2,6 pct. PtX-brændstof (RFNBO) og delmålet om anvendelse af 2,2 pct. avanceret biobrændstof samles til et fælles delmål på 4,8 pct. hvor begge typer brændstoffer kan tælle mod målopfyldelse for at skabe mest mulig fleksibilitet i indfrielsen af målsætningen.

Regeringen ser gerne, at CO₂-fortrængningskravet kun gælder for brændstoffer anvendt i vej- og banetransporten og ikke-vejgående mobile maskiner (i landbrug/skovbrug mv.), og at der skal være valgfrihed for medlemsstaterne til, hvorvidt de ønsker at lade el, herunder fra offentlige ladestandere, indgå i nationale CO₂-fortrængningskrav. Sø- og luftfart bør som udgangspunkt ikke omfattes, da disse sektorer er omfattet af forslagene om ReFuel Aviation og FuelEU Maritime. Alternativt skal det indrettes på en måde, der hænger fornuftigt sammen med forordningerne.

Bæredygtighedskriterier til biobrændstoffer bør desuden skærpes og kun udgøre minimumskrav, da det giver mulighed for yderligere nationale skærpede krav. Regeringen finder desuden, at der bør etableres en database, der skal styrke tilsynet med bæredygtighed på tværs af EU, da det vil være et effektivt redskab til at sikre overholdelsen af bæredygtighedskriterierne for VE-brændstoffer

Regeringen støtter Kommissionens ambition om at sikre omkostningseffektive drivhusgasreduktioner i varme- og kølesektoren under hensyntagen til den danske regulering af varmesektoren og den høje andel af vedvarende energi.

Regeringen vil arbejde for at fastholde et vejledende mål på 49 pct. af andelen af energi fra vedvarende energikilder i bygningssektoren. Dertil ønsker regeringen at fokusere på teknologineutralitet og i den sammenhæng, at VE-egenproduktion ikke favoriseres over alternativer såsom havvind og storskalaanlæg.

Regeringen finder, at VE-målsætningen i industrien bør fastholdes, da forslaget vurderes at understøtte den danske grønne eksport på området. Dertil støtter regeringen Kommissionens intention om at undgå snyd og greenwashing ift. mærker, der reklamerer med eller er mærket med at være produceret med VE.

Regeringen finder det vigtigt, at forslaget fastslår, at VE-projekter kan karakteriseres som værende i offentlighedens interesse og tjenende den offentlige sikkerhed, forudsat at det ikke ændrer på de krav og vurderinger, der skal foretages i relation til

relevante miljø- og naturbeskyttelsesdirektiver (habitatdirektivet og vandrammedirektivet).

Regeringen finder, at det bør være frivilligt for medlemsstaterne at arbejde for, at der er et tilstrækkeligt antal installatører til den frivillige certificeringsordning for installation af VE-anlæg til rådighed. Større VE-anlæg bør ligeledes kunne omfattes af ordningen, hvis der konkret er mangel på kompetencer i en medlemsstat.

Regeringen vil arbejde for, at direktivet fremmer en fortsat udvikling og anvendelse af vedvarende energi på en hensigtsmæssigt måde, der tager højde for og giver plads til udviklingsmuligheder for medlemslande med en høj andel af VE og som ikke skaber uhensigtsmæssige barrierer. I forbindelse hermed er det vigtigt, at der skabes en balanceret løsning for, hvordan produktion og forbrug af grøn brint kan indregnes i medlemsstaternes VE-andel. Der bør således være fleksibilitet til, at medlemsstaterne bilateralt kan beslutte, om grøn brint skal tælles med, hvor det forbruges, eller der, hvor det produceres.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg på møde den 3. marts 2022 til forhandlingsoplæg og den 25. november 2021 til orientering. Grund- og nærhedsnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 8. oktober 2021.

2. Forslag til revision af direktiv om energieffektivitet

KOM (2021) 558

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i margenen.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 14. juli 2021 fremsat et forslag om revision af direktivet om energieffektivitet som en del af Kommissionens 'Fit for 55-pakke'. Med revisionen foreslår Kommissionen at hæve EU's overordnede mål for energieffektivisering og at stille nye krav til de tiltag i direktivet, som skal være med til at indfri målet. Det er bl.a. forslag til nye bestemmelser om energireduktioner og et udvidet krav om energirenovering målrettet alle offentlige organer, en opjustering af energispareforpligtelsen, nye krav til energisyn i virksomheder, nye krav vedrørende informationsindsatser og energitjenester samt nye krav inden for varme- og køleområdet og ift. transmission og distribution af energi. Forslaget indeholder som noget nyt en lov hjemmel for anvendelsen om energieffektivisering først-princippet samt nye bestemmelser målrettet energifattigdom.

Forslaget vurderes at kunne medføre lovgivningsmæssige, statsfinansielle, samfundsøkonomiske og erhvervs-mæssige konsekvenser for Danmark.

Regeringen er overordnet set positiv over for en forøget indsats for energieffektivisering i EU, der er omkostningseffektiv og bidrager til indfrielsen af EU's og medlemsstaternes klimamål. Dertil støtter regeringen op om princippet om "energieffektivitet først". Regeringen finder, at der bør fastsættes et højere samlet mål for reduktion af EU's energiforbrug til mindst 40 pct., der tager hensyn til de forskellige udgangspunkter i de enkelte medlemsstater og sektorer, således at indsatsen målrettes omkostningseffektive CO₂-reduktioner i EU-landene samt skaber et europæisk marked for energieffektive teknologier og løsninger. Regeringen finder desuden, at der bør skabes fleksibilitet for medlemsstaterne til at opfylde nye målsætninger, herunder i forhold til kravene til den offentlige sektor. Regeringen støtter desuden forslaget om en opjusteret energispareforpligtelse på 1,5 pct. fra 2024-2030.

Forslaget forventes sat på dagsordenen for energirådsmødet den 27. juni 2022 til generel indstilling.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 14. juli 2021 fremsat et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om en revision af direktivet om energieffektivitet ("energieffektiviseringsdirektivet"), KOM(2021) 558. Forslaget er fremsat som en del af 'Fit for 55-pakken', der skal realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 194, stk. 2 og artikel 194, stk. 2, litra c. Forslaget skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse ved kvalificeret flertal. Forslaget er oversendt til Rådet i dansk sprogversion den 10. september 2021.

Forslaget forventes sat på dagsordenen for energirådsmødet den 27. juni 2022 til generel indstilling.

3. Formål og indhold

Kommissionen har fremsat forslaget om en revision af energieffektiviseringsdirektivet som en del af opfølgningen på den Europæiske Grønne Pagt (European Green Deal) med henvisning til behov for bidrag til det forhøjede EU-mål for drivhusgasemissioner i 2030 på mindst 55 pct. samt overgangen til klimaneutralitet frem mod 2050. De vigtigste forslag til ændringer i direktivet præsenteres herunder.

Princippet om energieffektivitet først

»Energieffektivitet først« er et af nøgleprincipperne for energiunionen. Princippet skal bidrage til at garantere en sikker, bæredygtig, konkurrencedygtig energiforsyning i EU til en overkommelig pris. Det indebærer, at man i forbindelse med beslutninger om energiplanlægning og investeringer i energiproduktionsanlæg, energiinfrastruktur mv. skal overveje, om alternative energieffektive foranstaltninger kan erstatte investeringen, samtidig med at de respektive beslutningers målsætninger fortsat nås. Dette omfatter omkostningseffektive foranstaltninger til at gøre energiforsyningen mere effektiv og energiforsyning mere effektiv, navnlig ved hjælp af energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende forbrugsfleksibilitet og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi.

Med forslaget introduceres et retsgrundlag for anvendelsen af princippet om energieffektivisering først. Der lægges op til, at medlemsstaterne sikrer anvendelsen af princippet i forhold til planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger, samt at der rapporteres herom til Kommissionen i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, hvor der skal redegøres for, hvordan man vil opfylde forpligtelserne i energieffektiviseringsdirektivet (under forordning (EU)2018/1999).

Et bindende overordnet EU-mål

Kommissionen foreslår at hæve EU-målsætningen for energieffektivisering, således at medlemsstaterne kollektivt skal sikre en reduktion af energiforbruget med 9 pct. i forhold til et 2020-referencescenarie. Dette er en ny opgørelsesmetode i forhold til det eksisterende direktiv og svarer til en reduktion af det endelige energiforbrug i 2030 med ca. 36 pct. i stedet for det nuværende på mindst 32,5 pct. i 2030 sammenlignet med 2007-fremskrivningen.

Kommissionen foreslår et bindende mål for EU som helhed, mens de nationale bidrag til det overordnede mål forbliver vejledende. For medlemslandenes nationale

bidrag foreslås der dog benchmarks og nye mekanismer til at afhjælpe underopfyldelse. I den sammenhæng foreslår Kommissionen som noget nyt, at de nationale bidrag skal baseres på en formel, som medlemsstaterne skal tage udgangspunkt i, når de fastsætter deres vejledende bidrag til opfyldelse af målet. Kommissionen foreslår, at disse bidrag bestemmes med hensyntagen til BNP, energiintensitet og omkostningseffektivt besparelspotentiale.

Offentlig sektor, bygninger og indkøb

Forslaget indeholder et nyt krav om energireduktioner i det offentlige samt et udvidet krav om energirenovering målrettet alle offentlige organer, der er defineret som "ordregivende myndigheder" i udbudsdirektivet (2014/24). Forslaget betyder, at staten, regioner, kommuner og offentligretlige organer og sammenslutninger heraf vil være omfattet af kravene. I det gældende direktiv indgår alene bygninger, som den statslige forvaltning ejer og benytter.

Kommissionen foreslår, at offentlige organers energiforbrug samlet set skal reduceres med mindst 1,7 pct. årligt. Reduktionskravet vil kunne indfries i alle dele af den offentlige sektor, dvs. i endeligt energiforbrug til bygninger, transport, affaldshåndtering mv. Medlemsstater vil ved afrapportering til Kommissionen skulle udarbejde en liste over de offentlige organer, der skal bidrage til opfyldelse af energireduktionskravet og årligt opnåede reduktioner. Derudover foreslår Kommissionen at medlemsstater skal sikre, at myndigheder på regionalt og lokalt niveau angiver specifikke energieffektivitetsforanstaltninger i deres dekarboniseringsplaner.

Kommissionen foreslår dertil en udvidelse af de eksisterende krav om årlig renovering, så mindst 3 pct. af bygninger på over 250 m² ejet af det offentlige hvert år skal renoveres op til standarden "næsten energineutrale bygninger". Yderligere anbefaler Kommissionen, at offentlige organer ved indgåelse af lejeaftaler skal sigte efter, at bygningen falder inden for en af de to bedste energimærker (A2015 el. A2020). Endvidere vil Kommissionen fjerne muligheden for at anvende den såkaldte alternative tilgang, hvor der opnås energibesparelser, der svarer til de energibesparelser, der ville kunne opnås ved at energirenovere 3 pct. af den relevante bygningsmasse ved at anvende andre omkostningseffektive tiltag, f.eks. arealoptimering og adfærdsændringer.

I forhold til offentlige indkøb foreslås der nye skærpede bestemmelser for alle ordregivende myndigheder og offentlige enheder om energikrav og princippet om energieffektivisering først ved indkøb af produkter, tjenesteydelser, bygninger og arbejder samt ved indgåelse af lejeaftale om bygninger. Der er ligeledes en opfordring til at sætte fokus på energibesparelser gennem hele den operationelle livstid og gennem ressourceeffektivitet og principper for cirkulær økonomi via offentlige indkøb. Endvidere indeholder forslaget bl.a. bestemmelser om offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitet i vindende tilbud, vurdering af indgåelse af langsigtede kontrakter med langsigtede energibesparelser, ved indgåelse af servicekontrakter med betyde-

ligt energiindhold. Kommissionen foreslår hertil, at medlemslandene skal angive lovgivningsmæssige og regulatoriske bestemmelser samt skabe administrativ praksis vedr. offentlige indkøb og årlig budgettering med henblik på at sikre, at enkelte ordregivende myndigheder ikke afskrækkes fra at investere og fra at anvende kontrakter med tredjepartsfinansiering ved energiforbedringer.

Energispareforpligtelsen

Kommissionen foreslår at hæve energispareforpligtelsen for alle medlemsstater fra 0,8 pct. til 1,5 pct. af det årlige endelige energiforbrug i perioden 2024-2030, samt at dele af medlemsstaternes tiltag til opfyldelsen målrettes bekæmpelse af energifattigdom. Endvidere foreslår Kommissionen, at brug af energibesparelser i fossile brændsler eller som resultat af kvotehandelssystemet efter 2024 ikke kan tælles med i energispareforpligtelsen, men bidrager til det overordnede EU-mål for energieffektivitet, ligesom der foreslås nye krav til additionalitet for beskatningstiltag fra 2024.

Energisyn

Kommissionen foreslår at ændre kriterierne for, hvornår virksomheder skal gennemføre energisyn samt foreslår krav om energiledelse, således at virksomheder med et energiforbrug over 10TJ (2,7 mio. kWh) fremover er underlagt kravet om energisyn, mens virksomheder med et energiforbrug over 100TJ (27,7 mio. kWh) fremover skal have energiledelse. Det foreslås endvidere, at medlemsstaterne, hvor det er muligt, skal sørge for, at energiforbruget bliver indskrevet i virksomhedens årsrapport. Kommissionen foreslår også, at virksomhederne ved udarbejdelse af energisyn skal identificere potentialet for omkostningseffektiv anvendelse eller produktion af vedvarende energi. Kommissionen foreslår desuden, at store virksomheder, der ikke er omfattet af bestemmelserne om energisyn, skal opfordres til at gennemføre energisyn og at implementere anbefalingerne fra energisynet.

Derudover foreslår Kommissionen, at alle datacentre med et signifikant energiforbrug fra den 15. marts 2024 årligt skal offentliggøre nøgleinformationer inklusiv energiforbruget. Kommissionen har også foreslået en opdatering af krav vedrørende tilgængelighed af godkendelses-, akkrediterings- og certificeringsordninger i relation til energieffektivitet og tilføjet, at medlemsstaterne skal vurdere disse hvert fjerde år fra december 2024.

Informationsindsatser og delt incitament mellem ejer og lejer

Kommissionen ønsker at styrke medlemsstaternes forpligtelser over for slutbrugerne og slutkunder ved at sikre adgang til teknisk og finansiel rådgivning samt relevant information om energieffektivisering. Det foreslås iværksat via implementering af bl.a. tilskud, fradrag, informationsindsatser og eksempler på gode tiltag mv. Disse foranstaltninger skal være en del af en national strategi, f.eks. den langsigtede renoveringsstrategi eller integrerede nationale energi- og klimaplaner (direktiv 2010/31/EU og forordning (EU)2018/1999).

Yderligere ønskes forbrugerens stilling styrket ved, at der oprettes nationale one-stop shops eller lignende, hvor forbrugeren kan få teknisk, administrativ og finansiell rådgivning og hjælp om energieffektivitet, samt fælles kontaktpunkter for forbrugerrettigheder og relevant lovgivning. Endvidere foreslås det, at forbrugerne kan få løst sager uden om domstolene ved at have adgang til et uafhængigt organ på nationalt plan, som kan håndtere tvister om rettigheder og forpligtelser efter det foreslåede direktiv.

Kommissionen foreslår for så vidt angår det delte incitament mellem ejer og lejer i relation til energieffektivitet en ny forpligtelse til at inddrage relevante organisationer (f.eks. ejer- og lejerorganisationer) for at identificere og løse problemstillinger. Delt incitament kan opstå, hvis ejeren af en bygning kan være uvillig til at udføre energi-effektviseringer og/eller -renoveringer, fordi energiregningen ligger hos lejeren. Der pålægges desuden en forpligtelse for hvert medlemsstat til at indrapportere identificerede barrierer og foranstaltninger foretaget for at løse disse.

Energitjenester

Med forslaget introduceres yderligere krav til at fremme en videreudvikling af markedet for energitjenester og dermed øge udbredelsen af bl.a. kontrakter om energimæssig ydeevne (en kontraktlig ordning, hvor investeringerne bliver betalt i forhold til forbedring af energieffektiviteten eller energimæssig ydeevne). Af forslaget fremgår krav om en øget informationsindsats målrettet energitjenestemarkedet og den offentlige sektor, herunder information om eksisterende retningslinjer, modelkontrakter, finansielle instrumenter og oprettelse af en offentlig database over afsluttede og igangværende energitjenesteprojekter (ESCO'er). Det foreslås endvidere, at der skal offentliggøres en liste over kvalificerede eller certificerede leverandører af energitjenester og deres kvalifikationer. For at støtte markedsudviklingen for energitjenester foreslås yderligere, at der offentliggøres kontaktpunkter med oplysninger til slutkunder om energitjenester, og at der nedsættes og promoveres et rådgivende organ, one-stop-shops og lign.

Herudover fremgår krav om, at offentlige organer tilskyndes til at anvende kontrakter om energimæssig ydeevne ved renovering af større bygninger, herunder renovering af erhvervs-, offentlige-, kontorbygninger m.v., som er over 1000 m².

For at støtte et funktionelt marked for energitjenester foreslås det, at medlemslandene kan oprette et nationalt organ til håndtering af klager og tvister om energitjenester og kontrakter om energimæssig ydeevne, eksempelvis ved en ombudsmand/ombudsperson.

Varme og køling

Kommissionen foreslår at indsætte en definitionsbestemmelse af effektiv fjernvarme og -køling, hvorefter den gældende definition af effektiv fjernvarme og -køling (mindst 50 pct. VE, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme) fastholdes frem til 2025, og derfra ændres løbende frem

mod 2050. I tråd med denne definition foreslås det, at der fastsættes krav til en aktiv renoveringsindsats af nye eller omfattende renoveringer af fjernvarme for at leve op til forhøjede krav til effektiv fjernvarme. Dertil kommer, at nye eller omfattende renoveringer af fjernvarme- og kølesystemer ikke må anvende andre fossile brændsler end naturgas eller øge forbruget af andre fossile brændsler end naturgas. Derudover indføres der krav om, at eksisterende fjernvarme- og -kølesystemer, der ikke lever op til definitionen af effektiv fjernvarme og -køling, hvert femte år skal forberede en plan mhp. at kunne efterleve definitionen. Kommissionen foreslår endvidere styrkede forbrugerrettigheder i form af regler om virksomhedernes oplysningspligt over for kunderne og slutbrugerne i henhold til forbrug af varme, køling og varmt brugsvand.

Kommissionen foreslår derudover skærpede regler for den omfattende vurdering (*comprehensive assessment*), der udarbejdes hvert femte år, samt for varme- og køleplanlægningen, herunder krav til at staten yder den til enhver tid nødvendige støtte (økonomisk, teknisk mv.), til de lokale varme- og køleplanlægningsmyndigheder.

Kommissionen foreslår, at der fastsættes regler om, at medlemsstaterne skal sikre udarbejdelse og offentliggørelse af cost-benefit-analyser for større energiforbrugende anlægs mulighed for udnyttelse af overskudsvarme. Det foreslås endvidere, at tilsvarende regler fastsættes for effektiv kraftvarmeproduktion for større termiske el-producerende anlæg.

Transmission og distribution

Kommissionens foreslår, at systemoperatørerne - TSOer og DSOer – generelt skal anvende energieffektivitet først-princippet ved netplanlægningen og -udbygningen og i investeringsbeslutninger. Her skal de kortlægge og reducere nettab omkostnings-effektivt. Det nettab, som systemoperatørerne beregner, skal indrapporteres til regulatoren, der skal offentliggøre det i den rapport, som de i forvejen er forpligtet til at lave efter elmarkedsdirektivet og gasdirektivet.

Finansiering

Med forslaget udvides medlemsstaternes eksisterende forpligtelse om at sikre forskellige finansieringsmuligheder til energieffektiviseringer til også at omfatte låneordninger, finansielle instrumenter og teknisk assistance. Kommissionen foreslår hertil, at medlemslandene også skal sikre, at de finansielle institutioner tilbyder låneprodukter til energieffektive projekter såsom f.eks. grønne realkreditlån. Medlemsstaterne skal endvidere vedtage foranstaltninger med henblik på at lette gennemførelsen af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger for at understøtte energieffektive projekter.

Med forslaget indføres en forpligtelse for Kommissionen til at vejlede medlemsstaterne i at opsætte projektudviklingsfaciliteter til nationalt, regionalt og lokalt brug og derved fremme opnåelse af målsætningerne inden for energieffektivitet. Kommissionen skal endvidere udarbejde en vejledning, som skal understøtte medlemsstaters

udmøntning af midler fra de forskellige EU-finansieringskilder via låneordninger, finansielle instrumenter og teknisk assistance for derved at fremme private investeringer.

Energifattigdom

Kommissionen har foreslået at indsætte nye bestemmelser om tiltag til at imødegå energifattigdom, der defineres som en husholdnings manglende adgang til væsentlige energitjenester, der understøtter en ordentlig leve- og sundhedsstandard, herunder tilstrækkelig opvarmning, køling, belysning og energi til elapparater, i den relevante nationale kontekst, eksisterende socialpolitik og andre relevante politikker. Det gælder bl.a. målrettede tiltag i forbindelse med opfyldelse af energispareforpligtelsen og i forbindelse med informationsindsatsen. Desuden foreslår Kommissionen, at medlemsstaterne skal iværksætte en række konkrete tiltag for at støtte sårbare og energifattige forbrugere. Det foreslås endvidere, at medlemsstaterne skal etablere et netværk af eksperter, som kan udvikle strategier, der skal støtte lokale og nationale beslutningstagere i at imødegå energifattigdom, således at medlemsstaterne kan etablere nationale definitioner, indikatorer og kriterier for energifattigdom mv.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF art. 294) medlovgiver. Forslaget behandles af Parlamentets udvalg om Industri, Forskning og Energi (ITRE). Det forventes, at ITRE-udvalget skal stemme om deres holdning til forslaget den 14. juli 2022. Europa-Parlamentets holdning foreligger således endnu ikke.

5. Nærhedsprincippet

Der er delt kompetence mellem Kommissionen og medlemsstater vedrørende energipolitik, herunder energieffektivitet og energibesparelser, jf. artikel 4 i TEUF. Kommissionen har her vurderet, at nærhedsprincippet er overholdt. I vurderingen heraf henviser Kommissionen bl.a. til energieffektivitets stigende betydning for bl.a. forsyningssikkerhed, klimaforandringer, det indre marked samt økonomisk og social udvikling. Dertil henvises til, at energieffektiviseringsdirektivet er et eksisterende lovgivningsinstrument i EU, og at tilføjelser og ændringer hertil kræver handling på EU-niveau.

Ifølge Kommissionen er der i medlemsstaterne en række underliggende barrierer, som er de samme på tværs af EU, og som ikke hver for sig i tilstrækkelig grad kan overvindes. En fælleseuropæisk tilgang vil ifølge Kommissionen samlet set give en merværdi i forhold til, hvis medlemsstaterne fastsætter regulering hver for sig. Kommissionen bemærker dertil, at fleksibiliteten for medlemsstaterne til at vælge fremgangsmåde og nationale virkemidler er uændret.

Regeringen har på det foreliggende grundlag gennemgået hver enkelt foreslået ændring i energieffektivitetsdirektivet og er enig i Kommissionens vurdering af, at ændringerne er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Forslaget vil få betydning for en række love og bekendtgørelser. Nedenfor er oplistet de love og bekendtgørelser, som er omfattet af de foreslåede ændringer i direktiv om energieffektivitet. Der foretages en vurdering af behov for justering af den danske lovgivning.

- Lov nr. 345 af 8. april 2014 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmforsyning, lov om kommunal fjernkøling og forskellige andre love
- Lov nr. 439 af 6. maj 2014 om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om byfornyelse og udvikling af byer og forskellige andre love om implementering af energisparepakken
- Bekendtgørelse nr. 564 af 2. juni 2014 om godkendelse af projekter for industri- og fjernkølingsanlæg
- Bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016 om indtægtsrammer og åbningsbalancer
- Bekendtgørelse nr. 419 af 2. maj 2018 om BoligJobordningen i 2018 og frem
- Bekendtgørelse nr. 804 af 12. august 2019 af lov om fjernkøling
- Bekendtgørelse nr. 1399 af 12. december 2019 om bygningsreglement 2018 (BR18)
- Bekendtgørelse nr. 118 af 6. februar 2020 af lov om Energinet
- Bekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020 af lov om naturgasforsyning
- Bekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020 af lov om varmforsyning
- Bekendtgørelse nr. 1234 af 24. august 2020 af lov om fremme af besparelser i energiforbruget
- Bekendtgørelse nr. 1300 af 3. september 2020 af lov om fremme af energibesparelser i bygninger
- Bekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020 af lov om finansiel virksomhed
- Bekendtgørelse nr. 1415 af 29. september 2020 om tilskud til individuelle varmepumper ved skrotning af olie- eller gasfyr
- Bekendtgørelse nr. 1651 af 18. november 2020 om energimærkning af bygninger
- Bekendtgørelse nr. 2306 af 18. december 2020 om tilskud til projekter vedrørende udrulning af fjernvarmedistributionsnet
- Bekendtgørelse nr. 2251 af 29. december 2020 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser over for slutkunder om energiforbrug og fakturering m.v.
- Bekendtgørelse nr. 2244 af 29. december 2020 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg
- Bekendtgørelse nr. 2249 af 29. december 2020 om Forsyningstilsynets overvågning af det indre marked for el og naturgas
- Bekendtgørelse nr. 525 af 26. marts 2021 om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger til helårsbeboelse

- Bekendtgørelse nr. 818 af 4. maj 2021 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg
- Bekendtgørelse nr. 1068 af 12. maj 2021 om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i erhvervsvirksomheder
- Bekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021 af lov om elforsyning
- Bekendtgørelse nr. 939 af 19. maj 2021 om Håndbog for Energikonsulenter (HB2021)
- Bekendtgørelse nr. 1064 af 27. maj 2021 om obligatorisk energisyn i store virksomheder.
- Bekendtgørelse nr. 1127 af 1. juni 2021 om indtægtsrammer for netvirksomheder
- Cirkulære nr. 9909 af 9. december 2020 med senere ændringer

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Såfremt forslaget vedtages i den nuværende udformning, vurderes det at medføre behov for ændringer af en række love og bekendtgørelse, jf. ovenfor under punkt 6, samt muligt behov for at fastsætte nye love og bekendtgørelser.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes at kunne medføre væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Disse skyldes bl.a. Kommissionens forslag om at øge EE-målet, hæve energispareforpligtelsen samt de nye og udvidede krav til den offentlige sektor, der kan medføre store investeringsbehov i stat, kommuner og regioner.

Et EE-mål på 36 pct. skønnes at kunne medføre statsfinansielle konsekvenser på mellem 4-11 mia. kr., mens et EE-mål på 40 pct. skønnes at have statsfinansielle konsekvenser på mellem 10-29 mia. kr. Fastsættelse af de statsfinansielle omkostninger som følge af indfrielse af EE-målet for endeligt energiforbrug er dog behæftet med markante usikkerheder, hvilket hovedsageligt følger af, at omkostningerne afhænger af, hvordan direktivet implementeres i Danmark, samt hvilke konkrete virkemidler der indføres til indfrielse af målet. Energispareforpligtelsen og andre initiativer i FF55- pakken forventes desuden at bidrage til EE-målet, herunder tiltag i form af styrkede prissignaler (fx udvidelse af EU's kvotehandelssystem og energibeskatningsdirektivet) og strammere minimumsstandarder (fx ecodesignregulering, renovering af bygninger og brændsler i køretøjer).

Der skønnes i forhold til kravet om en energirenoveringsrate på 3 pct. for den offentlige sektor, hvor anvendelsesområdet afgrænses til staten, kommuner, regioner og almene boliger, at være et samlet investeringsbehov på mindst 18-36 mia. kr. og statslige omkostninger på mindst 3,6-6,6 mia. kr. og en akkumuleret effekt på 20 PJ i perioden 2024-2030, som bidrager til energispareforpligtelsen. Desuden kan kravet potentielt medføre DUT-kompensation på 2,4-4,5 mia. kr. over perioden 2024-2030. Der er dog stor usikkerhed omkring beregningerne.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at kunne medføre samfundsøkonomiske konsekvenser. Disse vil være positive, hvis de højere energieffektivitetskrav kan føre til omkostningseffektive reduktioner i energiforbruget og større fleksibilitet i energiproduktionen for forbrugere m.m. Hvorvidt reduktionerne vil være omkostningseffektive afhænger bl.a. af, hvorvidt energieffektiviseringstiltag samfundsøkonomisk er billigere end udbygning af vedvarende energi inkl. netinvesteringer.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da dansk erhvervsliv har en styrkeposition inden for energieffektive teknologier og løsninger, som kan føre til betydelig eksport. Øgede krav på EU-niveau forventes i den forbindelse at kunne føre til øget efterspørgsel på danske løsninger. Elementer i forslaget kan potentielt medføre væsentlige administrative konsekvenser for erhvervet både i form af mulige lettelser og nye byrder.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget skønnes at kunne have afledte positive konsekvenser for forsynings sikkerheden, beskæftigelsen, klima og sundhed. Et dansk bidrag til det fælles EU-mål for energieffektivisering på 9 pct. vurderes afhængig af scenarier, hvor reduktionen af energiforbruget fordeles mellem forskellige energikilder, at kunne reducere drivhusgasudledningen i Danmark med 0,3-0,7 mio. tons CO₂ i 2030.

8. Høring

Kommissionens forslag er den 14. juli 2021 sendt i høring i specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik med frist den 10. august 2021. Der er modtaget høringssvar fra Dansk Affaldsforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Danske Rederier, Danske Regioner, Forbrugerrådet Tænk, KL, Landbrug og Fødevarer, Rådet for Grøn Omstilling og SYNERGI.

Dansk Affaldsforening fremhæver artikel 23 og 24 som relevante for affaldsenergien og fremhæver i den sammenhæng, at danske affaldsenergianlæg er i gang med projektering af forskellige projekter for CCS på deres anlæg.

Dansk Energi finder grundlæggende, at det er godt med en ambitiøs klimapolitik, men fremhæver, at energieffektivitet skal være samfundsøkonomisk omkostningseffektivt. Dansk Energi ser derfor, at udformningen skal overvejes nøje i forhold til situationen og potentialet i de enkelte medlemsstater. Dansk Energi finder endvidere, at renoveringer under den offentlige renoveringsindsats ikke kun skal være båret af energimæssige hensyn - såsom brugerhensyn, driftsøkonomi og vedligeholdelsesstand - da et ensidigt fokus på energiforbrug iflg. Dansk Energi kan føre til u hensigtsmæssigheder. Dertil støtter Dansk Energi op om, at det indlejrede energiforbrug får større fokus i renoveringsindsatsen. Til sidst fremhæver Dansk Energi, at opgørelsen af den primære energifaktor (PEF) ikke afspejler de ændringer, energiforbruget har

gennemgået som følge af den grønne omstilling. Dansk Energi mener derfor, at der bør stilles krav til, at PEF opgøres efter en objektiv metode, hvor der i højere grad tages hensyn til gældende og forventede fysiske forhold i energisystemet.

Dansk Erhverv finder, at ETS er det centrale omdrejningspunkt for at nå EU's 2030-2050-klimamål samtidig med, at Dansk Erhverv kan støtte et samlet EU-mål for EE på 40 pct. Dansk Erhverv anbefaler, at der måles ud fra energiintensitet frem for ud fra endeligt energiforbrug. Dansk Erhverv finder, at der er behov for at fortsætte indsatsen på energi- og miljøkrav via ecodesign. I forhold til renovering af bygninger foreslår Dansk Erhverv, at målet om 3 pct. renovering af bygninger udvides til at omfatte alle offentlige bygninger, og at der i stigende grad anvendes ESCO- eller EPC-modeller, så renoveringerne ikke belaster de offentlige budgetter. Dansk Erhverv mener også, at private aktører skal have lettere adgang til tilgængelige energidata, og at der skal sikres forudsigelighed for bygningsejere. Desuden foreslår Dansk Erhverv, at en økonomisk vurdering af en renovering også omfatter eksterniteter såsom forbedret indeklima og forøget bygningskvalitet. Dansk Erhverv finder endvidere, at fremtidige muligheder for cirkulær økonomi bør tænkes ind f.eks. i form af krav om materialepas og bygningspas.

Dansk Fjernvarme udtrykker overordnet tilfredshed med Kommissionens forslag, herunder at forslaget understreger, hvorledes fjernvarme kan yde et væsentligt bidrag til at opfylde EU's klimamål. Dansk Fjernvarme fremfører, at det er glædeligt, at Kommissionen foreslår at stramme op på nationale analyser af varme og køling og udtrykker, at det vil være værdifuldt, hvis EU's medlemsstater aktivt og positivt udfører de nationale analyser og implementerer deres resultater. Dansk Fjernvarme udtrykker støtte til Kommissionens forslag til definitionen af fjernvarme og køling, men fremfører, at det i forhold til anvendelsen af kulkraftvarme fra 2025 kan være nødvendigt med en overgangsordning for anlæg, som er besluttet, men som endnu ikke er udfaset på tidspunktet. Dansk Fjernvarme fremhæver endvidere behovet for koordination af lokal varmeplanlægning og bygningsrenovering.

Dansk Industri (DI) finder, at energieffektivisering først-princippet kan være med til at sikre, at beslutninger bygger på et rentabelt grundlag og finder, at energieffektiviseringstiltag også skal vurderes ud fra tilbagebetalingstider og skal tilrettelægges på en måde, der mest omkostningseffektivt fremmer CO₂-reduktioner, ikke sætter begrænsninger for mobilitet og udvikling af industriel produktion, herunder administrative byrder. DI tilkendegiver støtte til forslaget om et samlet EU-mål med en yderligere reduktion på 9 pct. i 2030 i forhold til 2020-fremskrivningen og giver endvidere udtryk for støtte til fokus på investeringer i den eksisterende bygningsmasse. DI fremfører, at det er positivt, at medlemsstaternes energispareforpligtelse generelt kun opfyldes gennem besparelser, der kan verificeres gennem målinger eller skøn over de faktiske effektiviseringer og bemærker, at der i forhold til forslaget om nye bestemmelser vedrørende fossile brændsler er behov for en konsistent regulering. DI finder ikke, at der generelt er behov for krav til energiledelse eller energisyn, men finder det positivt, at der nu er fokus på energiforbruget, om end nye krav om energisyn ville

være bedre, såfremt kriterierne var baseret på en kombination af energiforbrug og energiintensitet. DI giver også udtryk for støtte til forslaget om nye krav om en årlig renovering af offentlige bygninger samt forslaget om at fremme offentlige myndigheds brug af ESCO og andre lignende forretningsmodeller. Ligeledes støtter DI, at medlemsstaterne forpligtes til at fremme kompetencer inden for energieffektivisering i tæt samarbejde med interessenter. DI giver endvidere udtryk for, at forslagens betydning for mobilitet og investeringer i transportsektoren bør belyses nærmere.

Danske Rederier identificerer ikke nogle ændringer i Kommissionens forslag, som kræver kommentarer.

Danske Regioner fremfører, at man er positiv over for ambitionsniveauet i forslaget og tilkendegiver støtte til fokus på energieffektiviseringer og besparelser som en selvstændig hjørnesteen og ofte et førstevalg på vejen til at nå et klimaneutralt samfund. Samtidig giver Danske Regioner udtryk for en bekymring for, om direktivet på nogle punkter kan forvirre indsatsen, så den største klimaeffekt for pengene ikke opnås. Danske Regioner peger i forlængelse heraf på betydningen af udmøntningen af kravene til en evt. renoveringsrate for offentlige bygninger. Danske Regioner fremhæver også, at det er nødvendigt at måle CO₂ aftryk og energiforbrug i bygningerne i et livscyklusperspektiv. Endvidere fremfører Danske Regioner, at man ser positivt på, at det offentlige spiller en foregangsrolle i forhold til energieffektiviseringstiltag, og forventer, at der følger økonomi med i forhold til at det offentlige kan vise vejen i den grønne omstilling. Der henvises til let adgang til finansiering med ESCO som et virkemiddel, og det bemærkes, at direktivforslaget indeholder en forpligtelse til at fjerne alle regulatoriske barrierer for øget energieffektivisering i den offentlige sektor. I forhold til forslaget om at det offentlige skal reducere energiforbruget med 1,7 pct. årligt, fremfører Danske Regioner, at man ser frem til et samarbejde herom.

Forbrugerrådet Tænk (FBRT) henviser overordnet til Rådet for Grøn Omstillings hørings svar og peger på, at energieffektivitet først-princippet skal styrkes på tværs af Fit for 55-pakken. FBRT ønsker at forbrugerne i højere grad hjælpes til at vælge energieffektive løsninger, særligt i boligen. Her fremhæver FBRT Kommissionens forslag til en social klimafond som en vigtig spiller. Endvidere fremhæver FBRT et behov for en klar adskillelse af begreberne energieffektivitet og "VE produceret på matriklen", da sammenkædningen af de to iflg. FBRT kan skabe incitament for at undlade at energieffektivisere, og endvidere fordi forbrugerne har krav på gennemskuelige regler.

KL finder, at et uflexibelt krav om energirenovering af bygninger vil kunne pålægge en kommune at gennemføre omkostningstunge anlægsprojekter, som ikke er bæredygtige. KL udtrykker ønske om, at der er fokus på at understøtte, at kvadratmetrene bruges smartere, at data og digitale værktøjer til energieffektiviseringen forbedres og udbredes, at processen med energirenovering skal understøttes af tilstrækkelige ressourcer, samt at kommunale medarbejdere, der arbejder med energiområdet, skal

have bedre mulighed for kompetenceudvikling. KL finder endvidere, at data er afgørende både for at kunne identificere de bedste renoveringsprojekter og for at kunne dokumentere og vidensdele effekterne af indsatsen, og KL ser frem til at indgå en dialog med de øvrige offentlige bygningsejere om etableringen af det nødvendige datagrundlag. KL finder desuden, at det er afgørende for danske kommuner, at Nearly-Zero Energy Building-standarden ikke står i vejen for en effektiv udnyttelse af de danske muligheder for fjernvarme.

Landbrug og Fødevarer fremfører, at energieffektivitet er et vigtigt og omkostnings-effektivt værktøj til indfrielsen af EU's klimamål og ser positivt på en mere ambitiøs EU-målsætning for energibesparelser samt udtrykker støtte til, at energieffektivisering først princippet sættes i centrum for opfyldelsen af EU's klimamål og implementeres på tværs af sektorer. Landbrug og Fødevarer fremhæver endvidere, at det er positivt, at der kigges på virksomhedernes energiforbrug som grundlag for krav om energisyn. Landbrug og Fødevarer fremfører desuden, at de finder, at forslaget om at indføre krav om energiledelsessystemer kan være uhensigtsmæssigt, og at det bør være virksomhederne selv, der vurderer hvilke værktøjer, der er mest anvendelige for at forbedre deres energipræstation.

Rådet for Grøn Omstilling (RGO) fremhæver princippet om energieffektivisering-først og fremfører, at princippet både bør fastholdes som en hjørnesten i EU's ambition om at nå 55 pct. drivhusgasemissioner i 2030, samtidig med at princippet også udvides. RGO fremfører, at vedvarende energi, som er produceret på matriklen ikke bør kunne tælle med i energirammen for en bygning. RGO giver endvidere udtryk for støtte til Kommissionens forslag til en ny social klimafond som en del af EU's kvote-handelssystem, der fokuserer investeringer i energieffektivisering og renoveringer. RGO fremfører støtte til forslaget om et øget ambitionsniveau i energieffektivitetsdirektivet, men giver udtryk for et ønske om et bindende energieffektivitetsmål for EU på 40 pct. som omsættes til et absolut mål i hvert EU-medlemsstat, og hvor der er sanktioneringsmuligheder for medlemsstater, der ikke lever op til de vedtagne forpligtelser. RGO giver endvidere udtryk for støtte til Kommissionens forslag om en forhøjelse af energispareforpligtelsen til 1,5 pct. og giver udtryk for, at muligheden for at tilgodeskrive nye energiskatter som et energieffektivitetsinitiativ bør fjernes. Det fremføres også, at der bør være mere fokus på indlejret CO₂, og at kravet om energisyn bør udvides til også at omfatte mellemstore virksomheder og virksomheder med et højt energiforbrug samt at energieffektivitetsdirektivet bør sikre udnyttelse af overskudsvarme som element i at anvende energien mere effektivt.

SYNERGI udtrykker, at energieffektivitetsdirektivet er vitalt for den grønne omstilling i EU, hvor energieffektiviseringer skal spille en hovedrolle. SYNERGI finder, at Kommissionens forslag tager mange gode skridt i den rigtige retning, men bør være mere ambitiøst med et 40 pct. bindende mål, suppleret med sektorspecifikke delmål, en forpligtelse for hele den offentlige sektor til at gå foran med en 3 pct. renoveringsrate og med energieffektivisering først-princippet som grundlag for al lovgivning på

energi- og klimaområdet. SYNERGI finder også, at der bør være mere fokus på implementering, og at direktivet skal bruges som løftestang for bedre udnyttelse af energien i industrien.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådets drøftelser af forslaget er centreret om et forhøjet og bindende mål for energieffektivitet, en forhøjet energispareforpligtelse, nye krav målrettet offentlige organer samt foranstaltninger til at afhjælpe energifattigdom.

I forhold til forslaget om et forhøjet mål for energieffektivitet har enkelte lande indikeret støtte til Kommissionens forslag om at øge målet for energieffektivitet og at gøre dette bindende på EU-niveau. Danmark er p.t. det eneste land, der har talt for et energieffektivitetsmål højere end 36 pct. Fsva. energispareforpligtelsen på 1,5 pct. har en større gruppe medlemsstater foreløbigt udvist skepsis over for et forhøjet ambitionsniveau. Andre medlemsstater har tilkendegivet støtte til Kommissionens forslag.

En større gruppe medlemsstater, inklusiv Danmark, har udtrykt skepsis over for kravene til den offentlige sektor og definitionen af offentlige organer, som foreslås udvidet til at omfatte alle ordregivende myndigheder. Der synes at være et bredt ønske blandt medlemsstaterne om at bevare den alternative tilgang i forhold til kravet om energirenovering af offentlige bygninger.

Spørgsmålet om energifattigdom formodes at være en prioritet for de lande, hvor udgifter til energi udgør en stor andel af husholdningsbudgetterne. En større gruppe har dog tilkendegivet, at man ønsker mere fleksibilitet i bestemmelserne herom, under hensyn til national håndtering af fattigdom og socialpolitik.

Kommissionen har med sin REPowerEU-plan fra 18. maj 2022 fremsat et forslag om at øge EE-målet fra 36 pct. til knap 39 pct. (9 til 13 pct. i forhold til 2020-baseline). Det franske formandskab har tilkendegivet, at dette forslag ikke vil blive håndteret i forbindelse med energirådsmødet den 27. juni 2022, men at det først vil ske i de kommende trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens 'Fit for 55'-pakke velkommen. Regeringen ønsker en ambitiøs og omkostningseffektiv klimainsats i EU, der kan realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet samt drive den grønne omstilling både i Danmark og hele EU mod klimaneutralitet i senest 2050.

Regeringen er overordnet set positiv over for en forøget indsats for energieffektivisering i EU, der er omkostningseffektiv og bidrager til indfrielsen af EU's og medlemslandenes klimamål, så indsatsen målrettes omkostningseffektive CO₂-reduktioner i EU-landene samt skaber et europæisk marked for energieffektive teknologier

og løsninger. Regeringen kan støtte Kommissionens forslag om, at energieffektivitetsmålet gøres bindende på EU-niveau, og vil arbejde for, at målet øges til mindst 40 pct. Regeringen finder det samtidig vigtigt, at klimaeffekt afspejles i direktivets formål og i formlen for de vejledende nationale bidrag til indfrielse af målet.

Regeringen finder, at der i indsatsen for at nå et højere fælles EU-mål bør være fokus på at styrke eksisterende samt introducere nye fælleseuropæiske tiltag. Det gælder særligt et kvotehandelsystem (EU ETS) for bygninger og transport, fælles regler til begrænsning af datacentres energiforbrug, udfasning af fossile brændsler til individuel opvarmning samt styrket produktregulering.

I tillæg hertil vurderes energispareforpligtelsen at udgøre et vigtigt instrument til at reducere energiforbruget i EU, og det forventes, at forpligtelsen skal levere en betydelig andel af indsatsen for indfrielse af et nyt højere fælles EU-mål. Regeringen støtter derfor Kommissionens forslag om at hæve energispareforpligtelsen til 1,5 pct. fra 2024-2030.

Regeringen støtter en ambitiøs klimaindsats med fokus på omkostningseffektiv energieffektivisering, herunder en dekarbonisering af den eksisterende bygningsmasse, og at den offentlige sektor skal gå foran. Regeringen lægger i den sammenhæng stor vægt på, at der indføres et renoveringskrav på 3 procent for offentlige bygninger. Dette bør dog gøres på en måde, der er økonomisk fornuftig for kommunerne og regionerne. Derfor finder regeringen det vigtigt, at forslaget krav om renovering af offentlige bygninger formuleres, så en alternativ metode med mulighed for fleksibilitet og omkostningseffektivitet fastholdes. Derudover finder regeringen det vigtigt, at omfattede offentlige organer afgrænses, så definitionen ikke omfatter alle ordregivende myndigheder, og fx ikke omfatter almene boliger, men formuleres meningsfuldt hen-set de meget forskellige måder, som medlemsstaterne indretter deres offentlige sektorer på. Regeringen støtter endvidere Kommissionens fokus på sammenhæng mellem energieffektivitet, forlænget levetid og principperne for cirkulær økonomi.

Regeringen støtter også op om princippet om energieffektivitet først, hvormed man ved en investeringsbeslutning inkluderer overvejelser om, hvorvidt energieffektive foranstaltninger kan erstatte investeringen og stadig opnå samme målsætninger. Endvidere støtter regeringen op om Kommissionens betragtninger om, at energieffektivitet kan reducere det samlede investeringsbehov og omkostningerne forbundet med energiproduktion, infrastruktur og forbrug.

Regeringen er generelt positivt stillet over for tiltagene på varme- og køleområdet. Regeringen finder endvidere, at den eksisterende samt den foreslåede definition af effektiv fjernvarme og fjernkøling i en dansk kontekst ikke i tilstrækkelig grad afspejler energieffektiviteten i varme- og kølesektoren. Definition er baseret på anvendte brændsler og kraftvarmeproduktion, hvilket ikke afspejler energieffektivitet. Regeringen arbejder derfor for, at definitionen i højere grad bør udformes således, at den understøtter energieffektivisering.

Regeringen finder, at eventuelle nye krav vedrørende energitjenester med administrative byrder til følge skal stå mål med den forventede effekt.

I forhold til forslagens bestemmelser om finansiering er regeringen umiddelbart positiv over for de foreslåede ændringer, men finder det vigtigt, at forslaget ikke medfører grundlæggende ændringer i det danske bank og realkreditsystem.

Fra dansk side anses energifattigdom generelt som et velfærdspolitisk anliggende, og regeringen finder det vigtigt, at de enkelte landes tilgange på området respekteres, hvilket derfor bør afspejles i forslagens bestemmelser.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg den 25. maj 2022 til forhandlingsoplæg og den 25. november 2021 til orientering. Grund- og nærhedsnotat blev oversendt til Folketinget den 8. oktober 2021.

3. Forslag om nedbringelse af metanemissionerne i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942

KOM (2021) 805

Revideret notat. Ændringer i forhold til grund- og nærhedsnotatet er markeret med streg i margenen.

1. Resumé

Kommissionen har den 15. december 2021 offentliggjort et forslag til en ny forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren, samt om ændring af den eksisterende forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER).

Med forslaget ønsker Kommissionen at reducere metanudslip fra energisektoren, hvilket i Danmark ud over offshore-sektoren med tilhørende landanlæg også omfatter gasledningsnettet, gaslagre mv. Endvidere omfattes importører af olie, gas og kul i forbindelse med tiltag mod energisektorens metanudslip uden for EU.

Formålet med forslaget er at indføre: 1) en høj standard for overvågning, rapportering og verifikation (forkortet MRV i det følgende) af metanemissioner inden for energisektoren, 2) regler om opdagelse og reparation af metanlækager (forkortet LDAR i det følgende), 3) regler for at begrænse afblæsning og flaring til et nødvendigt minimum, herunder et forbud mod rutinemæssig flaring, 4) regler om overvågning af inaktive brønde og om udarbejdelse af nationale planer for disse med henblik på oprensning, naturgenopretning og permanent forsegling samt 5) værktøjer til sikring af gennemsigtigheden af metanemissioner fra import af olie, gas og kul til EU.

Forslaget forventes at medføre behov for implementerende bestemmelser i dansk ret. Forslaget kan medføre statsfinansielle konsekvenser i form af udgifter til overvågning, udbedring og forebyggelse af metanemissioner. Forslaget vurderes endvidere at kunne medføre samfundsøkonomiske og erhvervs-mæssige konsekvenser for Danmark.

Regeringen hilser det overordnede formål med forslaget velkommen som et vigtigt bidrag til indfrielsen af EU's klimamål. Regeringen vil arbejde for et ambitiøst, klart og balanceret fælleseuropæisk regelsæt på området. Regeringen ser generelt positivt på forslaget om et forbud mod rutinemæssig flaring.

Forslaget forventes at blive sat på dagsordenen til energirådsmødet den 27. juni 2022 til fremskridtsrapportering.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen) har den 15. december 2021 offentliggjort et forslag til en ny forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren, KOM (2021) 805. Forslaget er fremsat som et supplement til Kommissionens 'Fit for 55'-pakke, der skal realisere EU's klimamål for 2030 om en reduktion af drivhusgasudledninger på mindst 55 pct. sammenlignet med 1990-niveauet.

Forslaget følger samtidig op på Kommissionens strategi for reduktion af metanemissioner fra 2020 og på USA/EU initiativet *Global Methane Pledge*, som blev vedtaget i forbindelse med klimakonferencen COP26 i 2021.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 194 (2) og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse ved kvalificeret flertal. Forslaget er oversendt til Rådet i dansk sprogversion den 21. februar 2022.

Forslaget forventes at blive sat på dagsordenen for energirådsmødet den 27. juni 2022 til fremskridtsrapportering.

3. Formål og indhold

Forslagets formål er at reducere metanemissioner fra energisektoren for at bidrage til indfrielsen af EU's klimamål for 2030 og 2050. Forslaget skal desuden bidrage til at beskytte miljø og sundhed. Hovedparten af de fossile brændsler, der anvendes i EU, importeres fra tredjelande, hvorfor forslaget har til formål at sikre mere transparens om de klimabelastninger, der er forbundet hermed.

Forordningsforslaget har til formål at begrænse metanudledningen fra følgende dele af energisektoren:

- Efterforskning og produktion af olie og fossilt gas
- Opsamling og forarbejdning af fossilt gas
- Transmission, distribution og undergrundslagring af metan af fossil, biogen eller syntetisk oprindelse
- LNG-terminaler til flydende metan af fossil, biogen eller syntetisk oprindelse
- Aktive kulminer over og under jordoverfladen
- Lukkede og forladte kulminer under jordoverfladen
- Metanemissioner uden for EU, hvad angår oplysningspligter for importører

De væsentligste elementer i forslaget følger herunder:

Overvågning, rapportering og verifikation (MRV) i olie- og gassektoren

Med forslaget lægger Kommissionen op til en række tiltag, der har til formål at mindske metanemissioner i energisektoren. Dette skal blandt andet ske ved at indføre en række krav, der skal sikre, at metanemissioner opdages og dokumenteres.

Begrebet "metanemissioner" defineres i denne forbindelse som alle direkte emissioner, der opstår fra alle komponenter, der er potentielle kilder til metanudledning (f.eks. sikkerhedsventiler, tømning af anlæg i forbindelse med vedligehold eller utætte samlinger). Forslaget forpligter i den forbindelse operatører af anlæg i olie- og gasektoren til at måle metanemissioner fra deres aktiviteter og rapportere disse til rette nationale myndighed. Første rapport skal foreligge 12 måneder efter forordningens ikrafttræden og målinger skal herefter, over en periode på tre år, gøres mere præcise og specifikke for de relevante kilder. I løbet af det tredje år skal de kildespecifikke målinger suppleres af overordnede målinger af hele det pågældende anlægs metanemissioner.

Omfattede virksomheder i olie- og gasektoren skal endvidere rapportere deres andel af metanemissioner fra anlæg, som de er medejere af, men ikke driver, ligeledes baseret på måling af kildespecifikke metanemissioner. Indberetning skal ske til de nationale myndigheder, første gang tre år efter forordningens ikrafttræden, og efter fire år skal de kildespecifikke målinger suppleres af overordnede målinger af hele det pågældende anlægs metanemissioner.

Lækagesøgnings- og afhjælpningspligt (LDAR) i olie- og gasektoren

Forslaget lægger op til, at der indføres en generel pligt til, at operatører skal forhindre og minimere metanemissioner, samt at operatørerne skal gennemføre tiltag, der har til formål at opdage og reparere metanlækager ("Leak detection and repair", LDAR). Ifølge disse regler skal operatører under tilsyn af de nationale myndigheder udarbejde et LDAR-program med gennemførelse af lækageundersøgelser hver tredje måned. Programmet skal sikre, at lækager opdages og tættes gennem reparation eller udskiftning af de utætte komponenter, som regel inden 5 dage efter opdagelsen. Forslaget pålægger samtidig operatørerne at overvåge opdagede mindre lækager, som ifølge forslaget falder under bagatelgrænsen for, hvornår en lækage skal repareres.

Lækager skal som udgangspunkt repareres, når de opdages, idet der dog angives muligheder for senere udførelse, bl.a. ved sikkerhedsmæssige eller tekniske årsager, mangel på reservedele, eller behov for en nedlukning af anlægget.

Forslaget forpligter medlemsstaterne til at udbyde certificering, akkreditering eller lignende, herunder egnede læringsprogrammer til selskaber, der leverer serviceydelse inden for lækagesøgning og reparation af lækager (LDAR).

Tiltag mod afblæsning og flaring i olie- og gasektoren

Forslaget lægger op til en begrænsning af flaring (gasafbrænding uden nyttiggørelse) og afblæsning ("venting") i olie- og gasektoren. Rutinemæssig flaring skal ifølge forslaget forbydes. Flaring-udstyr til brug for ikke-rutinemæssig flaring, så som nødsituationer, skal løbende kontrolleres og overholde bestemte tekniske krav. Afblæsning

foreslås forbudt med undtagelse af følgende situationer: 1) Nødsituationer eller funktionsfejl, 2) Uundgåelige eller strengt nødvendige tilfælde i forbindelse med drift, reparation, vedligeholdelse eller afprøvning af komponenter og udstyr.

Længerevarende afblæsning og flaring, samt tilfælde med nødsituationer eller funktionsfejl, skal indberettes som hændelser til de nationale myndigheder, og det skal bl.a. påvises, at afblæsning ikke kunne være undgået gennem flaring, og at flaring ikke kunne være undgået gennem opsamling, nyttiggørelse eller tilbageføring af gas under jorden. Forslaget angiver et generelt rapporteringskrav for afblæsning og flaring af gas, og operatørerne skal således kvartalsvis rapportere på dette til de nationale myndigheder.

Overvågning og tætning af inaktive olie- og gasbrønde

Kommissionens forslag forpligter medlemsstaterne til at oprette og offentliggøre en fortegnelse over inaktive olie- og gasbrønde. Der skal installeres måleudstyr for metanemissioner på samtlige inaktive borebrønde senest 18 måneder efter forordningens ikrafttræden. Målingerne skal ifølge forslaget verificeres og rapporteres årligt til den nationale myndighed, som skal offentliggøre rapporterne. Forslaget pålægger medlemsstaterne ansvaret for opfyldelsen af målings- og rapporteringspligter i tilfælde, hvor ingen operatør kan ansvarliggøres for brønden. Medlemsstaterne skal desuden udarbejde nationale afhjælpningsplaner, der sikrer, at alle inaktive brønde oprensnes, naturgenoprettes og forsegles permanent. Dette inkluderer krav om årligt at tjekke, at afviklede og permanent lukkede brønde ikke udleder metan.

Metanemissioner fra kulsektoren

Kulmineoperatører skal ifølge forslaget pålægges en pligt til overvågning, rapportering og verifikation (MRV) af metanemissioner fra deres anlæg. For underjordiske miner forpligtes operatører til at overvåge, rapportere og verificere metanemissioner fra aktive udluftningsskakte samt udluftnings- og metanudluftningsanlæg, uanset om udluftningen er intentionel eller sker som resultat af ufuldstændig afbrænding. Endvidere udstrækkes pligten til aktiviteter, der er forbundet med afviklingen af kulbrydning som f.eks. udluftning og afvanding, som også kan være nødvendigt at opretholde efter lukning af en mine. For åbne miner gælder pligten metanemissioner under brydningsprocessen samt aktiviteter efter afsluttet kulbrydning. MRV-pligterne ligner i store træk de pligter, der allerede gælder for olie- og gassektoren. Endvidere foreslås forbud mod flaring og forskellige former for metanudledning i forbindelse med udluftning ("venting") med enkelte undtagelser og rapporteringspligter.

Medlemsstaterne forpligtes til at kortlægge lukkede og forladte underjordiske kulminer og at offentliggøre en fortegnelse over disse. Udledning af metan fra udluftningsskakte foreslås overordnet set forbudt fra 1. januar 2027 med undtagelse af kokskulminer, for hvilke Kommissionen tre år efter forordningens ikrafttrædelse skal fastsætte udledningsrestriktioner.

Der skal installeres udstyr til måling af metankoncentrationer i samtlige kulminer senest 18 måneder efter forordningens ikrafttræden. Målingerne skal ifølge forslaget verificeres og rapporteres årligt til den nationale myndighed, som skal offentliggøre rapporterne. Forslaget pålægger medlemsstaterne ansvaret for opfyldelsen af målings- og rapporteringspligter i tilfælde, hvor ingen operatør kan ansvarliggøres for minen. Medlemsstaterne pålægges desuden at udarbejde afhjælpningsplaner, der adresserer metanemissioner fra sådanne miner, dog uden en pligt til permanent forsegling, opfyldning, oprensning eller naturgenopretning.

Tilsyn, klageret og offentlighed

De nationale myndigheder skal føre tilsyn med forordningens overholdelse, herunder i samarbejde med Kommissionen og relevante myndigheder i tredjelande. Tilsynet skal omfatte regelmæssige fysiske anlægsinspektioner, herunder målinger og undersøgelse af dokumentation, og der skal om nødvendigt udstedes pålæg om afhjælpningsforanstaltninger. Inspektionerne skal gennemføres mindst hvert andet år, dog senest inden for ét år efter konstatering af alvorlige overtrædelser. Hertil kommer en pligt til ekstraordinære inspektioner efter klager, manglende efterlevelse eller bestemte reparationsarbejder efter lækager.

Ifølge forslaget har alle, som mener at have lidt skade ved at operatører ikke har opfyldt deres forpligtelser, klageret. Den nationale myndighed kan dog afvise klager, der ikke skønnes sandsynliggjort. Myndigheden skal fastsætte og offentliggøre servicemål (tilstræbte frister) for klagesagers behandling.

Emissionsrapporter og tilsynsrapporter skal være tilgængelig for offentligheden, og eventuelle undtagelser herfra skal være oplyst og begrundet.

Det Internationale Observatorium for Metanemissioner (IMEO)

Emissionsrapporteringen skal ifølge forordningsforslaget overvåges af "The International Methane Emissions Observatory" (IMEO), som er nedsat under FN's miljøprogram UNEP. IMEO vil i denne forbindelse efterprøve emissionsdata statistisk og metodologisk, udvikle videnskabelige indsamlings- og analysemetoder samt rapportere om uoverensstemmelser med andre datakilder.

Omkostningsmonitorering gennem ACER

Kommissionen foreslår en mindre tilføjelse til ACER-forordningen, hvorefter ACER hvert tredje år skal opstille og offentliggøre et sæt indikatorer og tilsvarende referencelværdier til sammenligning af investeringsomkostninger forbundet med måling, rapportering og reduktion af metanemissioner for sammenlignelige projekter.

Metanemissioner uden for EU

Forslaget indfører en årlig oplysningspligt for importører af fossile brændstoffer om, hvordan deres leverandører gennemfører måling, rapportering og verifikation af deres emissioner, og hvordan man begrænser disse emissioner. Medlemsstaterne skal videregive disse oplysninger til Kommissionen.

Derudover vil Kommissionen med forslaget oprette to gennemsigtighedsværktøjer, der kan vise landenes og energivirksomhedernes ydeevne- og reduktionsbestræbelser i hele verden: 1) En offentlig tilgængelig *gennemsigtighedsdatabase* med data rapporteret af importører og EU-operatører, samt 2) et *globalt overvågningsværktøj*, der skal vise hotspots for metanemissioner i og uden for EU. Dette værktøj skal anvende satellitdata til miljøovervågning og certificerede data- og serviceleverandører fra EU's rumfartsprogram.

Kommissionen bemyndiges til at udstede delegerede retsakter i relation til:

- At supplere forordningen ved at gøre europæiske og internationale standarder for metanemissioner anvendelige for måling og fastsættelse af emissioner
- At supplere forordningen ved at fastsætte begrænsninger for udledning af metan fra udluftningsskakte til kokskulminer.
- At supplere forordningen ved at udvide de oplysningspligter, som forordningen pålægger brændstofimportører

Kommissionen pålægges desuden en pligt til at evaluere lovgivningen hvert femte år i en rapport til Europa-Parlamentet, samt i påkommende tilfælde at fremsætte ændringsforslag til forordningen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets holdning foreligger endnu ikke.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at nærhedsprincippet er overholdt. I sin vurdering henviser Kommissionen bl.a. til, at metanemissioner er et grænseoverskridende problem, som til dels angår en samlet infrastruktur på 190.000 km rørledning på tværs af alle medlemslande. En ren national problemhåndtering kan være utilstrækkelig grundet begrænsninger i tiltagenes omfang, deltagergrad og håndhævelsesmulighed, ligesom en uensartet tilgang kan besværliggøre dataindsamlingen og skabe forhindringer for det indre markeds funktion. Dertil kommer, at hovedparten af de relevante emissioner opstår i tredjelande og derfor håndteres mest effektivt gennem fælles handling.

Regeringen er enig i, at nærhedsprincippet er overholdt, da en harmoniseret og koordineret begrænsning af metanemissioner i energisektoren, herunder gennem import af fossil energi fra partnerlande uden for EU, ikke kan opnås uden EU-reguleringen.

6. Gældende dansk ret

Forslaget skønnes hovedsageligt at berøre følgende lovgivning:

Overvågning, verifikation og rapportering af drivhusgasser

- Kvoteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 19. januar 2021 af lov om CO₂-kvoter, som ændret ved lov nr. 883 af 12. maj 2021 om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, biobrændstofloven, lov om naturgasforsyning og forskellige andre love.
- Kvotebekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 2134 af 21. december 2021 af om CO₂-kvoter mv., som ændret ved bekendtgørelse nr. 2262 af 2. december 2021 om ændring af bekendtgørelse om CO₂-kvoter m.v.

Undergrundslovgivningen m.v.

- Undergrundsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019 af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, som senest ændret ved lov nr. 2389 af 14. december 2021 om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.
- Kontinentalsokkelloven, lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018 af lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet.
- Rørledningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 13. august 2019 af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat.

Gasforsyning

- Gasforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020 af lov om gasforsyning, som senest ændret ved lov nr. 923 af 18. maj 2021 om ændring af lov om naturgasforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og forskellige andre love.

Brændstoffer

- Biobrændstofloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2167 af 29. november 2021 af lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens forslag er fremsat i forordningsform og vil som sådan være umiddelbart gældende ret med bindende virkning.

En vedtagelse af forslaget ventes dog at medføre et behov for nationale implementeringsregler for at sikre hensigtsmæssige administrative procedurer, gebyrer og håndhævelsesmuligheder. Regeringen vil analysere forslaget nærmere mhp. at vurdere de lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes at kunne medføre statsfinansielle konsekvenser. Der vil være behov for øget tilsyn og kontrol med virksomheder vedr. opfyldelse af nye krav i forordningen. Regeringen vil analysere forslaget nærmere mhp. at vurdere de statsfinansielle og administrative konsekvenserne.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes potentielt at kunne medføre samfundsøkonomiske konsekvenser. Omkostninger kan eksempelvis forekomme, hvis virksomhedernes omkostninger ved forordningen når en størrelsesorden, der resulterer i mærkbare stigninger i forbrugerpriserne på energi. De samfundsøkonomiske konsekvenser vil blive analyseret nærmere.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes potentielt at kunne medføre negative erhvervsøkonomiske konsekvenser som følge af krav til emissionsovervågning, rapportering og verifikation (MRV), lækagesøgning og –reparation (LDAR) samt emissionsreducerende tiltag. De europæiske energivirksomheders konkrete omkostninger og muligheder for videregivelse af omkostninger vil være forskellige fra branche til branche.

For de danske olie- og gasaktiviteter offshore, hvor forholdene er mere komplekse og omkostningerne generelt højere end tilsvarende aktiviteter på land, kan forslaget medføre forhøjede omkostninger. De danske offshore aktiviteter på olie- og gasområdet skal være afviklet i 2050, jf. nordsøaftalen, der er implementeret i undergrundsløven. Slutdatoen kan have betydning for selskabernes mulige rentabilitet ved at skulle gennemføre evt. tunge investeringer som følge af forslaget, hvilket vil blive genstand for nærmere analyse. Ligeledes kan opstrøms olie- og gasselskaberne med forslaget komme til at opleve omkostninger i forbindelse med monitorering af mulige metanudslip fra permanent lukkede brønde på havbunden. Efter afviklingen af den fossile offshore-produktion i 2050 forventes der i alt at være mere end 770 permanent lukkede brønde under dansk jurisdiktion.

Forslaget kan desuden medføre positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, i den udstrækning at danske virksomheder med forslagets vedtagelse kan drage fordel af deres i forvejen høje niveau til overvågning og forebyggelse af metanemissioner.

Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget forventes at have positive konsekvenser for beskyttelsesniveauet og på klima og miljø, idet forslaget forventes at lede til reducerede drivhusgasudledninger på europæisk plan. Samtidig kan forslaget have en positiv effekt på den generelle folkesundhed, i den udstrækning at metanemissioner begrænses. Regeringen er i gang med at undersøge forslaget nærmere, herunder klimaeffekterne.

8. Høring

Forslaget har været i høring i Specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik fra den 15. december 2021 til den 7. januar 2022. Der er afgivet høringssvar fra i alt 5 organisationer.

Danske Maritime støtter fuldt ud op om en stram regulering af metanemissioner i alle led fra udvinding og produktion til transport og anvendelse, hvor metanemissioner bør måles, rapporteres og verificeres. Der bør være effektive krav for overvågning med henblik på identifikation af mulige metanudslip samt en forpligtelse til minimering af disse. Overvågning, rapportering og verifikation skal være konsekvent og effektiv. Information skal være tilgængelig for alle i værdikæden, således at et samlet resultat for klimabelastningen fra drivhusgasser kan opnås og derved skabe et objektivt sammenligningsgrundlag.

Desuden støtter Danske Maritime forslaget om tilvejebringelse af værktøjer, som kan skabe gennemsigtighed i forhold til metanemissioner og etableringen af en database indeholdende metanemissioner, herunder mængde og lokation m.v. Offentlig tilgængelighed vil bidrage til fokus på området.

Dansk Industri, DI Energi er enig i, at det er vigtigt med fokus på at reducere metanemissioner i gasinfrastrukturen, som det foreslås af Kommissionen. DI fremhæver, at de danske erfaringer med begrænsning af metanemissioner fra biogasanlæg bør indgå i de fælleseuropæiske regler.

Dansk Offshore har noteret, at forslaget i sin nuværende form medfører, at der skal allokeres betydelige ressourcer til opbygning og vedligeholdelse af et ledelsessystem, som sikrer kravoverholdelse, herunder etablering af måleprogram, emissionsovervågning, lækagesporing, rapportering og tredjepartsverifikation. Det synes uhensigtsmæssigt, at forslaget ikke er funktionelt og risikobaseret. Alle virksomheder er underlagt de samme krav. Det ville være en fordel, hvis principperne fra EU ETS anvendes især for måling, rapportering og verifikation.

Det bør præciseres i forslaget, om virksomhederne ikke selv kan udføre målinger, der i forslaget kræves udført af en akkrediteret tjenesteudbyder. Det bør ligeledes tydeliggøres, om og hvornår operatøren kan benytte simple metoder til kvantificering af de enkelte kildeemissioner, som f.eks. definition af tærskelværdier, hvor lavere emissioner kan estimeres ved beregninger eller minimumsgrænser af koncentration og mængde, hvor en kilde kan ekskluderes fra måleprogrammet. Der mangle oplysning om, hvor lang tid efter nedlukning af en installation, at indberetningskravet fortsat gælder for.

Alle rapporter skal verificeres af en tredjepart, men i modsætning til EU ETS, hvor anlægsbesøg er påkrævet, skal verifikatoren i forslaget til metanforordningen foretage stikprøvekontrol. Det kan resultere i uforholdsmæssigt store krav til verifikatorer, hvis en myndighed vælger at tolke dette på den strengeste måde.

Dansk Offshore præciserer, at flaring under nød- og planlagte nedlukninger, opstart af produktion og ikke-rutine drift er nødvendigt og uundgåeligt af tekniske og sikkerhedsmæssige årsager.

INEOS Energy Denmark understreger, at metanforordningen i sin nuværende form vil medføre, at der skal allokeres betragtelige ressourcer til opbygning og vedligeholdelse af et ledelsessystem, som sikrer kravoverholdelse, herunder etablering af måleprogram, emissionsovervågning, lækagesporing, rapportering og tredjeparts verifikation. INEOS Energy Denmark ser en reel risiko for, at kravene er disproportionale i forhold til den klimabelastning, der er reguleringsobjektet.

Endvidere anses metodikken til gennemførelse af "kilde-baserede" målinger for præskriptiv, da produktionsplatforme er kendetegnet ved at have flere mindre kilder. Af denne grund bør metanforordningen tydeliggøre, hvornår operatøren kan benytte simple metoder til kvantificering af de enkelte kildeemissioner. Der kan f.eks. defineres tærskelværdier, hvor lavere emissioner kan estimeres ved beregninger i form af generelle emissionsfaktorer, massebalance, m.v. Ligeledes bør der være nogle minimumsgrænser for koncentration og mængde, for hvornår en kilde kan ekskluderes fra måleprogrammet.

Ligeledes mener INEOS Energy Denmark, at det skal præciseres, at flaring under nedlukning og opstart af produktion er nødvendigt og uundgåeligt af sikkerhedsmæssige årsager. Dette forhold gælder både ved nød-nedlukning og planlagte nedlukninger i forbindelse med f.eks. vedligehold.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forhandlingerne er stadig i den indledende fase. En række lande har givet udtryk for, at dele af de foreslåede krav til bl.a. lækagedetektion, reparation samt verifikation og inspektion er for byrdefulde for medlemsstater og operatører. Flere lande har støttet de foreslåede krav til informationer om metanudledninger forbundet med import af energi fra tredjelande. Derudover har en gruppe lande efterspurgt større klarhed om definitionen af inaktive brønde.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag til en metanforordning for energisektoren velkommen. Regeringen ønsker en ambitiøs indsats til bekæmpelse af sektorens metanudslip, herunder særligt i forbindelse med unødvendig venting eller flaring. Danmark har tilsluttet sig Verdensbankens initiativ "Zero Routine Flaring by 2030", og regeringen ser positivt på et forbud mod rutinemæssig flaring.

Regeringen vurderer, at bindende fælleseuropæiske regler er den hurtigste og mest effektive måde for at sikre væsentlige fremkridt i bekæmpelsen af energisektorens

metanudslip i de nærmeste år. Den danske klimalovs målsætning om en 70%-reduktion af drivhusgasudslip inden 2030 forudsætter derfor også resultater inden for dette felt.

Regeringen ser positivt på Kommissionens forslag til en metanforordning for energisektoren, herunder ønsket om bindende fælleseuropæiske regler for MRV, LDAR, afblæsning og flaring, overvågning af inaktive miner og brønde, samt om nye værktøjer til den globale indsats mod metanudslip fra energisektoren.

Derfor arbejder regeringen for et ambitiøst, klart samt afbalanceret fælleseuropæisk regelsæt på området, og anser Kommissionens forslag som et velegnet udspil til dette formål.

Regeringen finder, at en regulering af energisektorens metanemissioner bør afstemmes med reglerne i kvotehandelssystemet (EU ETS), som i forvejen indeholder MRV-bestemmelser om drivhusgasudledninger inden for relevante dele af energisektoren, dog uden at disse er udmøntet konkret i forhold til metan. Det kan være hensigtsmæssigt for både virksomheder og medlemsstater, at de to reguleringer sammenføres på sigt, hvis dette kan ske under passende hensyn til de mekanismer til forhindring af produktionsudflytning ("kulstoflækage"), som har central betydning for bestemte delsektors internationale konkurrenceevne.

Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle økonomiske konsekvenser for Danmark med henblik på at tage stilling til forslaget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har endnu ikke været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Grund- og nærhedsnotat er oversendt den 21. marts 2022.

4. Forslag til ændring af direktiv om bygningers energimæssige ydeevne

KOM (2021) 802

Revideret notat. Ændringer i forhold til grund- og nærhedsnotatet er markeret med streg i margenen.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 15. december 2021 fremsat forslag om revision af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne. Forslaget er en del af Kommissionens Vinterpakke fra december 2021. Den supplerer Fit for 55-pakken, som har til formål at reducere EU's klimaudledninger med 55 pct. i 2030 ift. 1990-niveauet. Forslaget har til formål at understøtte reduktioner i drivhusgasemissioner fra bygningsmassen i EU.

Med revisionen foreslår Kommissionen at ændre en række af bestemmelserne i bygningsdirektivet, der skal bidrage til at øge renoveringsraten i Europa samt energieffektivisering og udbygning af vedvarende energi i bygningsmassen, herunder bl.a. renoveringshandlingsplaner, minimumsstandarder for bygningers energimæssige ydeevne, klimakrav til bygningers livscyklus, udvidelse af energimærkningsordningen og introduktion af en standard for nulemissionsbygninger.

Forslaget vurderes at kunne medføre lovgivningsmæssige konsekvenser, ligesom det forventes at kunne medføre statsfinansielle, samfundsøkonomiske og erhvervs-mæssige konsekvenser for Danmark. Regeringen er i gang med at undersøge forslaget nærmere, herunder de potentielle konsekvenser for Danmark.

Regeringen hilser overordnet revisionen af bygningsdirektivet velkommen som et vigtigt bidrag til indfrielse af EU's klimamål. Forslaget flugter generelt med regeringens prioriteter om en forøget indsats for at reducere drivhusgasemissionerne fra bygningsmassen i EU, som kan bidrage til at indfri EU's og medlemslandenes klimamål. Regeringen vil fastlægge en konkret holdning til forslaget efter en nærmere analyse af forslaget.

Forslaget forventes at blive sat på dagsordenen for energirådsmødet den 27. juni 2022 til fremskridtsrapportering.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen) har den 15. december 2021 fremsat forslag om revision af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne (bygningdirektivet), jf. KOM(2021) 802. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 194, stk. 2, samt artikel 194, stk. 1, litra c. Forslaget skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Forslaget er oversendt til Rådet i dansk sprogversion den 2. februar 2022.

Forslaget er en del af Kommissionens såkaldte Vinterpakke fra december 2021. Den supplerer Fit for 55-pakken, som har til formål at reducere EU's klimaudledninger med 55 pct. i 2030 ift. 1990-niveauet. Fit for 55-pakken er en del af opfølgningen på den Europæiske Grønne Pagt (European Green Deal).

Forslaget komplementerer de øvrige forslag i "Fit for 55"-lovpakken, herunder særligt forslaget til revision af hhv. direktiv for energieffektivitet og direktivet for fremme af vedvarende energi, som blev fremsat den 14. juli 2021.

Forslaget forventes at blive sat på dagsordenen for energirådsmødet den 27. juni 2022 til fremskridtsrapportering.

3. Formål og indhold

Forslagets primære formål er at nedbringe drivhusgasemissionerne fra bygningsmassen i EU og dermed medvirke til at indfri EU's klimamål for reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 55 pct. i 2030 samt klimaneutralitet senest i 2050. Dette skal bl.a. ske ved, at forslaget leverer en lang række af initiativerne i Kommissionens strategi om renoveringsbølgen fra oktober 2020, jf. KOM(2020) 662.

Kommissionen tildeles beføjelser til at udstede og opdatere relevante delegerede og implementerende retsakter for at supplere direktivet.

Nedenfor er de væsentligste forslag til revision i bygningsdirektivet gengivet.

Anvendelsesområde og definition af en nulemissionsbygning

Overordnet udvides bygningsdirektivets anvendelsesområde til at omfatte reduktion af drivhusgasemissioner fra bygninger mhp. at opnå en emissionsfri bygningsmasse i 2050. Dette indebærer, at forslaget introducerer en definition af nulemissionsbygninger ("zero emission buildings"), som nye bygninger skal leve op til frem mod 2027 og 2030. En nulemissionsbygning foreslås at være en bygning med en meget høj energimæssig ydeevne, hvor den meget lille mængde energi, der stadig kræves, dækkes fuldt ud af energi fra vedvarende energikilder produceret på stedet - fra et VE-fællesskab eller fra et fjernvarme- og -kølingssystem.

Definition af gennemgribende renoveringer

Med forslaget indføres en ny definition af gennemgribende renoveringer, som bl.a. skal benyttes til at danne incitament for renoveringsprojekter. Definitionen sigter mod, at gennemgribende renoveringer af eksisterende bygninger mindst skal svare til de nuværende energikrav til nye bygninger. Efter 2030 skal definitionen svare til nulemissionsbygninger.

Renoveringshandlingsplaner

Med forslaget introduceres krav om, at medlemsstaterne skal udarbejde en renoveringshandlingsplan, som skal erstatte den nuværende langsigtede renoveringsstrategi. Renoveringshandlingsplanen har til formål at fremme renoveringer af bygningsmassen for i sidste ende at opnå en bygningsmasse med nulemissioner i 2050. Renoveringshandlingsplanen skal bl.a. indeholde:

- En oversigt over den nationale bygningsmasse.
- En køreplan med nationale mål for den årlige renoveringsrate, fordeling af energimærker, energiforbrug samt drivhusgasudledning for 2030, 2040 og 2050.
- En oversigt over implementerede og planlagte politikker.
- En oversigt over den nødvendige finansiering for at implementere køreplanen.

Der skal sendes et udkast til en renoveringshandlingsplan til Kommissionen senest den 30. juni 2024. Medlemsstaterne skal have foretaget offentlig høring af udkastet forud for oversendelse til Kommissionen. Herefter vurderer Kommissionen udkastets ambitionsniveau ud fra en række parametre, hvorefter Kommissionen kan udstede evt. landespecifikke henstillinger mhp. efterfølgende justering, inden den endelige renoveringshandlingsplan skal sendes til Kommissionen senest den 30. juni 2025 og herefter hver 5. år.

Krav til nye bygninger

Det foreslås, at alle nye bygninger skal være nulemissions bygninger (ZEB) i 2030 og i 2027 for nye bygninger benyttet eller ejet af offentlige myndigheder. Definitionen af ZEB medfører både krav til, hvor meget energi der maksimalt må anvendes i nye bygninger, samt et krav om at det energiforbrug, der måtte være i bygningen, opvejes af tilsvarende produktion af vedvarende energi produceret på stedet ("on site"), fra lokale energifællesskaber eller fjernvarme. En nulemissionsbygning må derudover ikke bidrage til, at der udledes emissioner fra fossile brændsler direkte på matriklen. Kun i tilfælde, hvor ingen af de ovennævnte energikilder er mulige at anvende, kan energi fra nettet anvendes.

Klimakrav til bygningers livscyklus

Med forslaget tager Kommissionen de første skridt mod at adressere drivhusgas-emissioner i hele en bygnings livscyklus. Her skal både bygningens direkte emissioner samt den indlejrede energi i byggematerialerne indgå. Med forslaget stiller Kommissionen derfor krav om indførelse af et deklarationskrav til nye bygningers klimapåvirkning for hele bygningens livscyklus. Fra 2027 skal der gennemføres en livscyklusvurdering på større nye bygninger, hvilket udbredes til alle bygninger fra 2030. Deklarationen skal fremgå af bygningens energimærke. Endvidere henviser forslaget til Kommissionens bud på en fælles metode til evaluering af en bygnings bæredygtighed Level(s). Med Level(s) kan man vurdere en bygnings miljøpåvirkning og estimere totaløkonomi til opførelse, drift, vedligeholdelse over bygningens levetid.

Minimumsstandarder for eksisterende bygninger

For at fremme renoveringsindsatsen i eksisterende bygninger (herunder bygningerne med dårligst energimæssig ydeevne) foreslår Kommissionen at indføre minimumsstandarder for eksisterende bygningers energimæssige ydeevne (MEPS) på EU-niveau. Disse skal fastsætte en nedre grænse for eksisterende bygningers energimæssige ydeevne og sikre, at der foretages renovering af ineffektive bygninger.

Forslaget til MEPS indebærer en trinvis indfasning af krav om, at bygninger med dårligst energimæssig ydeevne (energimærke G) skal leve op til bestemte minimumsniveauer efter energimærkningsskalaen. Dette skal munde ud i, at alle eksisterende bygninger og bygningsenheder, der ejes af offentlige organer samt erhvervsbygninger ud over dem, der ejes af offentlige organer minimum, skal have opnået energimærke F i 2027 og E i 2030, mens beboelsesejendomme skal opnå energimærke F og E frem mod hhv. 2030 og 2033. Endvidere pålægges medlemsstaterne i overensstemmelse med renoveringshandlingsplanen at skitsere en plan for at opnå højere energimærker frem mod 2040 og 2050. Hensigten er at opnå nulemissionsbygninger i 2050. Dertil får medlemsstaterne mulighed for at introducere nationale minimumskrav for alle andre typer eksisterende bygninger.

Visse typer af bygninger foreslås undtaget fra kravet om at opnå energimærke E i 2030 og 2033, herunder bevaringsværdige bygninger, bygninger der anvendes til religiøse formål, samt midlertidige bygninger, boliger der sjældent anvendes (f.eks. sommerhuse) og bygninger med et nytteareal mindre end 50 m².

Med forslaget lægges også op til, at medlemsstaterne skal medvirke til at sikre, at kravene overholdes ved både at tilbyde finansieringsmuligheder, teknisk assistance m.m., jf. afsnit om finansielle incitamenter. Endvidere skal medlemsstaterne føre kontrol og fastsætte sanktioner for manglende overholdelse af kravene.

Bygningsrenoveringspas

Med forslaget introduceres et frivilligt bygningsrenoveringspas, som skal beskrive en handlingsplan for den trinvis renovering af en bygning. Dette vil indebære en betydelig forbedring af bygningens energimæssige ydeevne. Renoveringspasset skal bl.a. beskrive de forventede fordele ved renoveringen, herunder energi- og CO₂-reduktioner, forbedringer af indeklima og komfort samt muligheder for økonomisk støtte og teknisk vejledning. Renoveringspasset skal udarbejdes af kvalificerede og certificerede eksperter på baggrund af en fysisk inspektion af bygningen. Eftersom renoveringspasset indføres som en frivillig ordning, vil beslutning om udarbejdelse være op til den enkelte bygningsejer. Med forslaget bemyndiges Kommissionen endvidere til senest den 31. december 2023 at udstede en delegeret retsakt, som fastlægger en harmoniseret ramme for bygningsrenoveringspasset, herunder indhold, udarbejdelse, krav til eksperter m.v. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2024 have implementeret nationale ordninger for renoveringspasset.

Ladestandere

Det følger af forslaget, at kravene til etablering af ladestandere i forbindelse med bygninger udvides væsentligt. Både med hensyn til hvilke bygninger der omfattes af kravet, hvilke krav der er til ladestanderne, og hvor mange ladestandere der skal etableres. Derudover stilles der krav om etablering af cykelparkeringspladser ved nybyggeri og større renoveringer. Endelig strammes kravet til kabellægning, således at flere parkeringspladser fremover skal gøres klar til installation af ladestandere.

Dataudveksling

Med forslaget skal medlemsstaterne fremadrettet sikre, at bygningsejere, lejere og administratorer kan få direkte adgang til deres bygnings systemdata og dele disse data med tredjepart. Bygningers systemdata defineres som bestående minimum af alle data relateret til den energimæssige ydeevne af bygningselementer og bygningsservices, bygningsautomatisering og kontrolsystemer, målere og ladepunkter for e-mobilitet. Det indgår i forslaget, at bygningsejere, lejere og administratorer ikke må opkræves omkostninger for deres adgang til data eller ved deling med tredjepart. Medlemsstaterne er ansvarlige for fastsættelse af relevante gebyrer for adgang til data for andre parter. Med forslaget bemyndiges Kommissionen til at udstede implementeringsretsakter, som fastsætter rammerne for adgang til data.

Smart Readiness Indicator

Det foreslås at reducere den nuværende valgfrihed for implementering af *Smart Readiness Indicator* (SRI), en indikator til beskrivelse af bygningers intelligensparathed, således at ordningen senest den 31. december 2025 skal anvendes nationalt for store bygninger med et varme- eller kølebehov på over 290 kW. Det foreslås endvidere, at Kommissionen bemyndiges til at udstede en implementeringsretsakt, der skal præcisere de nærmere betingelser for implementeringen, og en delegeret retsakt som skal indeholde de nærmere rammer for ordningen.

Finansielle incitamenter og markedsbarrierer

Med forslaget udvides de eksisterende bestemmelser i bygningsdirektivet om finansielle incitamenter, og der lægges en række nye krav til. Det foreslås således, at medlemsstaterne fremadrettet skal levere passende finansiering, hjælpetiltag og andre mekanismer til at modvirke markedsbarrierer og stimulere de nødvendige energirenoveringer i overensstemmelse med renoveringshandlingsplanerne samt understøtte transformationen af bygningsmassen til nulemissionsbygninger i 2050. Medlemsstaterne skal endvidere tage lovgivningsskridt til at fjerne ikke-økonomiske barrierer for bygningsrenoveringer.

Det foreslås konkret, at medlemsstaterne skal iværksætte eller sikre tilstedeværelse af en lang række initiativer, herunder f.eks. faciliteter med teknisk assistance (f.eks. one-stop-shops), at lån til energieffektive bygningsrenoveringer tilbydes bredt, samt at udrulningen af finansielle redskaber fremmes, herunder f.eks. lån og realkreditlån til energieffektiviserende tiltag, skatte- og moms-foranstaltninger, puljer målrettet gennemgribende renoveringer, garanterede fonde m.m. Det foreslås endvidere, at

medlemsstaterne skal tilskynde gennemgribende renoveringer via større administrativ, teknisk og finansiell støtte, sikre at der faciliteres aggregering af projekter og målrette finansiering til, at arbejdsstyrken i bygningssektoren er tilstrækkelig stor og tilpas uddannet.

Dertil foreslås der indført forbud mod, at medlemsstaterne yder støtte til installation af kedler, som anvender fossile brændsler. Endelig foreslås det, at medlemsstaterne skal prioritere finansiering til personer ramt af energifattigdom m.fl., samt at finansiell støtte til renovering af udlejningsejendomme skal være til fordel for både ejer og lejer, f.eks. via boligstøtte eller ved at indføre lofter for udlejestigninger.

Energimærkningsordningen

Det foreslås, at energimærket (certifikat, som viser den energimæssige ydeevne for bygningen) gøres mere sammenlignelig på tværs af EU og udvides til at omfatte flere bygninger. Endvidere foreslås der krav om opsamling og deling af data fra energimærker samt om hyppigere energimærkning af bygningerne med dårligst energimæssig ydeevne. Endelig foreslås det at gøre energimærker mere synlige, således at de indeholdte oplysninger bedre kan formidles til bygningsejere, finansielle investorer og offentlige myndigheder m.fl. De foreslåede ændringer medfører, at energimærkningsordningen udvides fra at være et informationsværktøj til i større udstrækning at blive en kontrolmekanisme for mindstekrav til energiydelse for eksisterende bygninger. Derudover foreslås det at koble energimærket med andre instrumenter, som f.eks. SRI-ordningen, bygningsrenoveringspasset, livscyklusvurderinger for nye bygninger, nationale bygningsrenoveringshandlingsplaner og taksonomien for bæredygtige investeringer.

Det foreslås dertil, at der senest i 2025 introduceres en harmoniseret energimærkeskala. I hvert medlemsland skal den dårligst ydende energiklasse, G, svare til de 15 pct. bygninger, som trænger mest til energirenovering, mens bygninger med energimærke A tilhører den nye definition af nul-emissionsbygninger. I Danmark vil dette medføre, at flere bygninger end i dag bliver indplaceret under energimærke G.

Kravet om regelmæssig energimærkning af offentlige bygninger udvides med forslaget både i forhold til omfattede bygninger og kategoriseringen af offentlige bygningsejere. Der foreslås også indført krav om energimærkning ved større renoveringer, samt at muligheden for at undtage visse bygninger skal udgå, f.eks. sommerhuse og fredede bygninger. Dermed stilles der også krav om energimærkning af alle bygninger, som annonceres til salg, sælges eller udlejes. Gyldighedsperioden af energimærket foreslås endvidere halveret fra de nuværende 10 år til 5 år for bygninger med energimærke D-G efter den harmoniserede skala.

På flere andre områder medfører forslaget, at bygningsdirektivet ændres fra at fastlægge rammerne for energimærkningsordningen til i højere grad at harmonisere ordningen på tværs af medlemsstaterne. Dette ses f.eks. særligt i forhold til beregningsmetode, krav om on-site (energi, der produceres på stedet) besigtigelse og indhold i

rapporterne, samt en øget kontrolindsats med henblik på at sikre retvisende energimærkninger.

National database over bygningers energimæssige ydeevne

Med forslaget bliver det et krav, at der skal oprettes nationale databaser, som skal samle og udstille data om de enkelte bygningernes energimæssige ydeevne, samt den generelle tilstand for bygningsmassen på nationalt niveau. Dette er en del af Kommissionens mål om bedre oplysning til EU-borgerne om bygningers energimæssige ydeevne og bæredygtighed. Hensigten med databasen er primært at reducere omkostninger til administration og regelefterlevelse, samt til at lette administrative procedurer i forbindelse med bygningsrenoveringer. Data skal primært hentes fra bygningernes energimærker, samt fra eftersynsrapporter fra varme-, ventilations- og køleanlæg, bygningsrenoveringspas og SRI-ordningen. Dertil foreslås det, at data minimum en gang årligt skal deles via det fælles europæiske initiativ, *Building Stock Observatory*, og at Kommissionen bemyndiges til senest den 30. juni 2024 at udstede en implementeringsretsakt, som skal fastlægge de nærmere rammer for dataoverførelsen.

Ændring af beregningsmetode

I forslagets bilag I lægger Kommissionen op til, at beregningsmetoden, der benyttes til at dokumentere bygningers energimæssige ydeevne, skal ændres. Metoden benyttes både ved krav til nye bygninger og ved energimærkning af bygninger. Ændringerne indebærer bl.a., at medlemsstaterne skal sørge for, at beregningen afspejler det typiske energibehov i bygninger mere præcist i forhold til den gennemsnitlige brug af bygningerne. Derudover skal selve beregningsprogrammet ændres, da der foreslås nye krav til præcisionen af beregningerne.

Eftersyn og rapporter om varme-, ventilations- og klimaanlæg

Det foreslås, at bestemmelserne i bygningsdirektivet om varme-, ventilations- og klimaanlæg slås sammen til én bestemmelse, og at der stilles krav om etablering af separate inspektionsordninger for anlæg i hhv. boliger og ikke-boliger.

Anlæg med størrelsen 70–290 kW vil efter forslaget skulle efterses mindst hvert femte år, og anlæg større end 290 kW vil skulle efterses mindst hvert andet år. Der skal endvidere oprettes en national database, hvoraf eftersynsrapporterne skal fremgå. Det vil fortsat være muligt at implementere eftersynskravene via en alternativ metode.

Endelig foreslås det, at erhvervsbygninger med anlæg over 70 kW skal implementere bygningsautomatik og kontrolsystemer senest den 31. december 2029. Der foreslås derudover krav til etablering af simpel bygningsautomatik og kontrolsystemer for nye beboelsesbygninger eller beboelsesbygninger, der gennemgår en væsentlig ombygning.

Øvrige ændringer

Med forslaget bliver det op til medlemsstaterne at sikre, at de professionelle aktører i renoveringsbranchen har et tilstrækkeligt højt kvalifikationsniveau. Medlemsstaterne får også øget fleksibilitet ved fastsættelse af nationale krav til opvarmningsanlæg, hvilket alt andet lige giver øget mulighed for at udfase fossile brændsler via krav til anlæggets drivhusgasudledninger eller det brændsel, som benyttes af anlægget.

Det foreslås endvidere, at nye boliger og boliger, der får foretaget gennemgribende renovering, fra den 1. januar 2025 skal have installeret et monitoreringssystem samt et effektivt kontrolsystem, som kan sikre den bedst mulige distribution og brug af energi.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure medlovgiver, jf. art. 294 i TEUF. Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet om forslaget.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget overholder nærhedsprincippet. Kommissionen bemærker således, at selv om bygninger er lokal infrastruktur, så er utilstrækkelig renoveringshastighed m.v. et fælles problem på tværs af medlemsstaterne, og de underliggende udfordringer for yderligere renoveringer er for det meste af ikke-økonomisk karakter og også ens på tværs af medlemsstaterne. Ifølge Kommissionen er det derfor nødvendigt med handling i form af en fælles EU-ramme for dekarboniseringen af bygningsmassen i EU, da det vil give sikkerhed og forudsigelighed for alle aktører på tværs af forsyningskæderne i bygningssektoren i EU, samtidig med at kravene foreslås at være fleksible og kunne tilpasses nationale forhold.

Rammevilkår på EU-niveau vil ifølge Kommissionen stimulere og understøtte bygningsrenoveringer i EU, herunder i medlemsstater, der som udgangspunkt har lavere ambitionsniveauer. Dette skyldes bl.a. at stærke regulatoriske signaler vil give sikkerhed for investorer og dermed fremme investeringer m.v. i bygningsrenoveringer. Kombineret med fælles standarder, teknologi og adgang til information vil det også sikre, at bygningssektoren reducerer sine drivhusgasemissioner på den mest omkostningseffektive måde, f.eks. gennem stordriftsfordele. Bygninger flytter ikke på tværs af grænser, men bygningsrelateret finansiering samt de teknologier og løsninger, der er installeret heri, gør. En fælleseuropæisk tilgang vil derfor ifølge Kommissionen samlet set give en *merværdi* i forhold til, hvis medlemsstaterne fastsætter regulering hver for sig.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af, at forslaget og ændringerne i det eksisterende direktiv er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Forslaget vil få betydning for en række eksisterende love og bekendtgørelser. Nedenfor er oplistet de love og bekendtgørelser, som vurderes omfattet af forslaget:

- Bekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021 af lov om fremme af energibesparelser i bygninger
- Bekendtgørelse nr. 1178 af 23. september 2016 af byggelov med senere ændringer
- Bekendtgørelse nr. 1651 af 18. november 2020 om energimærkning af bygninger
- Bekendtgørelse nr. 939 af 19. maj 2021 om Håndbog for Energikonsulenter (HB2021)
- Bekendtgørelse nr. 262 af 15. marts 2013 om anvendelse af administrative bødeforelæg ved overtrædelse af lov om fremme af energibesparelser i bygninger eller regler udstedt i medfør heraf
- Bekendtgørelse nr. 60 af 27. januar 2011 om gebyrer og honorarer for ydelser efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger
- Bekendtgørelse nr. 1018 af 22. oktober 2008 om offentliggørelse af energimærkninger af bygninger og eftersynsrapporter om kedel- og varmeanlæg m.v.
- Bekendtgørelse nr. 1399 af 12. december 2019 om bygningsreglement 2018 med senere ændringer
- Bekendtgørelse nr. 181 af 5. marts 2020 om forberedelse til og etablering af ladestander i forbindelse med bygninger
- Cirkulære nr. 9909 af 9. december 2020 om energieffektivisering i statens institutioner

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget vurderes at kunne medføre behov for at ændre i en række love og bekendtgørelse, jf. ovenfor under punkt 6, ligesom der kan være behov for at udstede nye bekendtgørelser. Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget indeholder en række krav og forpligtelser, der kan have væsentlige økonomiske konsekvenser for stat, erhverv og husholdninger. Omkostningernes omfang vil afhænge af, i hvor høj grad forslaget pålægger Danmark, de danske forbruger og husholdninger samt danske virksomheder krav og forpligtelser, der ligger ud over allerede vedtaget national politik, samt hvilke instrumenter der bringes i anvendelse til at indfri disse. Regeringen vil analysere forslaget nærmere mhp. at vurdere de økonomiske konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes at kunne medføre statsfinansielle konsekvenser. Dette skyldes bl.a., at der kan blive behov for at fastsætte en række nye støtteordninger, f.eks. i forbindelse med opdatering af bygningsmassen til energimærke E frem mod 2030 og 2033 (jf. forslag til nye minimumskrav til bygningers energimæssige ydeevne). Det vurderes endvidere at kunne medføre udgifter til renovering af den offentlige

bygningsmasse. Dertil kan der være behov for øget tilsyn og kontrol med virksomheder vedr. opfyldelse af nye krav i direktivet, hvorfor forslaget forventes at kunne medføre væsentligt forøgede udgifter til administration. Administrative og statsfinansielle udgifter vedrørende EU-sager afholdes som udgangspunkt inden for ressortministeriets egne rammer, jf. *Budgetvejledningen 2.4.1*. Regeringen er i gang med at undersøge forslaget nærmere, herunder omfanget af de potentielle statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes potentielt at kunne medføre væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser. Det vurderes bl.a. at kunne medføre væsentlige omkostninger for bygningsejere, og særligt for ejere af bygninger med dårlig energimæssig tilstand, jf. introduktionen af minimumsstandarder for bygningers energimæssige ydeevne. Konsekvenserne for bl.a. bygningsejere vil afhænge af, hvordan evt. støtteordninger el.lign. udformes. Forslaget kan dog på sigt potentielt også medføre omkostningsreduktioner for bygningsejere, da mere energieffektive bygninger og bygninger forsynet med vedvarende energi vil medføre lavere energiregninger, såfremt renoveringerne er rentable. Regeringen er i gang med at undersøge forslaget nærmere, herunder de potentielle samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes overordnet at kunne medføre både positive og negative erhvervsøkonomiske konsekvenser. Dansk erhvervsliv har en styrkeposition inden for energieffektivisering, hvorfor øgede krav på EU-niveau kan medføre øget efterspørgsel på danske energieffektiviseringsteknologier. Dertil kommer, at forslaget indeholder initiativer, som vil gøre det nemmere at tilrettelægge omkostningseffektive renoveringsforløb. Forslaget kan dog også få erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet samt medføre nye administrative byrder pga. nye krav til bl.a. energimærkning af bygninger, klimakrav til bygningers livscyklus m.v. Regeringen er i gang med at undersøge forslaget nærmere, herunder de potentielle erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget vurderes at kunne få positive konsekvenser for klimaet og miljøet, da forslaget bidrager til opfyldelse af Parisaftalens målsætninger, EU's klimamål og FN's verdensmål. Dertil kommer, at forslaget forventes at få afledte positive konsekvenser for forsyningssikkerheden, beskæftigelsen, indeklima og sundhed. Regeringen er i gang med at undersøge forslaget nærmere, herunder hvilke klimamæssige og andre potentielle konsekvenser det kan have for Danmark.

8. Høring

Kommissionens forslag er den 15. december 2021 sendt i høring i specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik med frist den 7. januar 2022.

Der er modtaget høringsvar fra Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT-kartellet), BL – Danmarks Almene Boliger, Danske Arkitektvirksomheder, Dansk Energi, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk Metal, Danske Regioner, Drivkraft Danmark, EjendomDanmark, FinansDanmark, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Intelligent Energi, Kommunernes Landsforening, Rambøll, Rockwool, Rådet for Grøn Omstilling, Synergi, TEKNIQ, Velux og Historiske Huse.

Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT) tilslutter sig høringsvaret fra Rådet for Grøn Omstilling, jf. nedenfor. BAT byder forslaget velkommen, men pointerer også en række mangler. BAT mener, at forslaget mangler fokus på indeklima og foreslår, at der indføres nationale minimumskrav til kvaliteten af indeklimaet ved både nybyggeri og den eksisterende bygningsmasse. BAT sætter endvidere spørgsmålstejn ved den foreslåede definition af nulemissionsbyggeri og foreslår, at der i stedet sættes krav til, at bygningernes resterende energiforbrug generes af VE, uden at disse krav har indvirkning på målet om nulemissionsbygninger gennem en 'EE først'-tilgang. BAT vurderer hertil, at også beregningen af bygningers VE-produktion på netto-årsbasis er uhensigtsmæssig grundet bl.a. årstidsbaserede svingninger i VE-produktion og energiforbrug. BAT foreslår, at det bør overvejes, om bygninger bør kunne tælle den VE-produktion med, som den selv forbruger i samme stund, som produktionen foregår. BAT støtter op om de foreslåede minimumskrav til bygninger (MEPS), men finder det beklageligt, at den resterende bygningsmasse (ud over energimærke G og F). BAT sætter spørgsmålstejn ved Kommissionens valg om at gøre store dele af energimærkerne valgfrie, da de også åbner op for mulighederne for at sænke ambitionsniveauet for energimærkerne. BAT støtter derudover op om fokus på ladeinfrastrukturen til el- og plugin-biler. Hertil mener BAT, at renovering mhp. EE bør foretages på baggrund af uvildig rådgivning, og at effekterne skal være dokumenterbare. BAT mener afslutningsvis, at 2027 revisionen bør fremrykkes til fx 2025 til at vurdere, om tiltagene også er tilstrækkelige til at nå 2030-målsætningen.

BL – Danmarks Almene Boliger (BL) finder det overordnet set positivt med ensartet data for energimærker på tværs af landene i EU. BL mener, at det bør undersøges, om der kan udvikles energimærker, der i højere grad baseres på faktisk forbrug frem for beregnet forbrug. BL finder forslaget om MEPS bekymrende, da de ikke bør undergrave eksisterende nationale krav og forpligtelser. Når den foreslåede harmoniserede skala for energimærker træder i kraft fra 2025, finder BL det tvivlsomt og uhensigtsmæssigt, om de 15 pct. mindst energieffektive bygninger svarende til energimærke G skal udfases, hvis de ikke kan nå at løftes til energimærke F allerede i 2027. BL opfordrer til, at nye minimumskrav til energieffektivitet stilles til bygninger, som, baseret på det nuværende system for energimærker, har lavest energieffektivitet. Endelig finder BL det afgørende, at de lovgivningsmæssige tiltag i Fit for 55 er proportionale og balancerer sociale hensyn, hvorfor renoveringer skal ske ud fra et totaløkonomisk princip med fokus på reel værdi for borgerne. BL er bekymrede for, at den samlede mængde af regulering i lovpakken overstiger, hvad der er nødvendigt for at nå klimamålene, samt at der kan opstå et uhensigtsmæssigt samspil mellem de forskellige reguleringssystemer i Fit for 55-pakken.

Danske Arkitektvirksomheder (DAC) tilslutter sig Rådet for Grøn Omstillings hørings-svar, jf. nedenfor.

Dansk Energi (DE) hilser Kommissionens forslag velkommen. DE roser den foreslåede mulighed for at fjerne finansielle incitamenter til anvendelse af fossile brændsler i opvarmning af bygninger, fx gaskedler. DE minder om, at øget energieffektivisering ikke alene kan løse klimaudfordringen. DE anbefaler, at bygninger i højere grad skal understøttes i deres fleksibilitet gennem automatik og tillade tovejskommunikation samt i deres evne som lagringsenheder i energisystemet. DE hilser begrebet om nulemissionsbygninger velkommen, men finder det bekymrende, at definitionen ikke tager nok højde for de socioøkonomiske aspekter, idet lokale VE-løsninger på matriklen vil gøre den grønne omstilling unødigt dyr frem for mere effektive løsninger som offshore vindmølleparker eller solcelleparker. Endelig hilser DE forslaget om at sænke grænseværdien for inspektioner af automatiserings- og kontrolsystemer for bygninger med et effektivt output på 70 kW og over fra 2029 for velkommen. DE finder det dog bekymrende, at Kommissionen sætter implementeringsdatoen for sent og mener, at det bør indføres endnu tidligere, fx i 2024.

Dansk Fjernvarme (DFj) finder oveordnet set forslaget positivt og tilslutter sig forslagets intentioner. DFj påpeger dog det systematiske problem i både det eksisterende og foreslåede bygningsdirektiv, at bygninger betragtes som isolerede "øer" uden samspil med den tilsluttede energiforsyning. DFj påpeger ligeledes det store problem i, at forslaget lægger op til yderligere krav og målsætninger, når der samtidig sættes strengere krav i EE-direktivet og VE-direktivet. Eksempelvis mener DFj, at bygningsdirektivet bør overlade definitionen af "effektiv fjernvarme" til EE-direktivet, herunder hvordan den skal udvikles frem mod 2050, samt lade VE-direktivet regulere dens VE-andel. DFj mener, at bygningers energieffektivitet (energibehov) bør adskilles fra energiproduktionen og i stedet bør de lades regulere hver for sig. Ifølge DFj vil dette sikre, at alle bygninger bliver energieffektive efter de samme krav, mens forbrugerne får mulighed for at vælge mellem opvarmningsformer og energiproduktionsanlæg, der giver bedst mening samfundsmæssigt og systemmæssigt i det konkrete område.

Dansk Industri (DI) mener, at begrebet "nulemissionsbygninger" bør gøres mere fleksibelt for at sikre en omkostningseffektiv grøn omstilling, hvorved løsningerne kan tilpasses til de forskellige energisystemer i medlemslandene, som fx det grønne, integrerede danske energisystem. DI ser det dertil som positivt, at effektiv fjernvarme tælles med som grøn energiforsyning i forslaget, men understreger vigtigheden af, at primærenergifaktorerne for fjernvarmesystemerne reelt kan tilpasses på en fleksibel måde, da alternativet er, at det bliver uforholdsmæssigt vanskeligt for fjernvarmekunder at opfylde kriterier for bruttoenergiforbrug i nulemissionsbygninger. DI støtter forslagets kriterier for minimumskrav til energieffektivitet i nye bygninger og ved større renoveringer af eksisterende bygninger. DI finder det positivt, at forslaget lægger op til krav om vurdering af nye bygningers CO₂-aftryk på basis af livscyklusvurderinger, men ser dog gerne, at forslaget foldes mere ud ift. videreudvikling af

fælles metoder og standarder. DI foreslår, ifm. flere af forslagetets initiativer, der kræver vurderinger af "qualified and certified experts", at bygningsejere med et certificeret energiledelsessystem får mulighed for med egne eksperter at udarbejde analyser og rapportere resultater. Hertil mener DI, at renoveringspas af bygninger bør sam tænkes med energimærkning af bygninger for at minimere mindre bygningsejeres udgifter til konsulentydelse. DI støtter ambitionen om en gradvis udfasning af olie- og gasfyr til opvarmning af bygninger, men mener at der bør tages højde for de industrivirksomheder, som ikke umiddelbart kan konvertere til varmepumper el. lign. som følge af, at de i dag anvender fossile kedler. Endelig støtter DI forslaget om skærpede krav til etablering af ladestander ved etablering af nye parkeringspladser ved større bygninger, men udrulning af ladestander på fx eksisterende parkeringspladser bør kunne foregå på markedsvilkår.

Dansk Metal (DM) bakker overordnet op om den foreslåede revision af bygningsdirektivet. DM mener, at det er vigtigt at sikre et højt ambitionsniveau for Fit for 55-pakken, herunder bygningsdirektivet. Danmark bør ifølge DM arbejde for høje standarder for bygningers energimæssige ydeevne på tværs af Europa, idet der i Danmark kan være et eksportpotentiale for de omkring 8000 virksomheder, der er en del af forsyningskæderne for grønne teknologier og varer. Dette vil ifølge DM bidrage til grønne arbejdspladser i Danmark, herunder til de mange medlemmer af DM i industriens grønne virksomheder. DM mener, at der kan være et yderligere potentiale i forslaget til minimumsstandarderne (MEPS). DM foreslår, at et højere mål kunne være at sigte mod energimærke D frem for E i 2030 eller 2033. Alternativt kan man fastholde de nuværende grænser og tilføje et mål om energimærkning D for alle bygninger i 2035. Endelig finder DM det nødvendigt, at bygningsdirektivet skal finde løsninger for de negative konsekvenser som nogle europæere oplever som følge af den grønne omstilling, herunder industriansatte i de energifattige områder af Europa. DM lægger afgørende vægt på, at bygningsdirektivet skal berøre problemet med energifattigdom. For DM bør der være et særligt fokus på at sikre energifattige europæeres finansielle muligheder for at energirenovere deres boliger, for derved ikke at risikere øget modstand mod den grønne omstilling. Som eksempel mener DM, at der som del af den samlede Fit for 55-pakke tilskyndes til bedre muligheder for adgang til tilskud til at energirenovere energifattige europæeres boliger for både at mindske CO₂-udledninger og samtidig mindske problemerne ved energifattigdom.

Danske Regioner er enige i det overordnede formål med forslaget og anerkender, at energiforbruget i bygninger er en central del af den samlede indsats for at reducere CO₂-udledningen. Dertil er Danske Regioner enige i, at det offentlige skal gå foran i klimaindsatsen. Samtidig er det Danske Regioners vurdering, at særligt de foreslåede minimumsstandarder til eksisterende bygninger stiller store krav til regionernes bygningsmasse inden for en meget kort tidshorisont. Danske Regioner vurderer, at forslaget kan medføre betydelige merudgifter til renoveringen af den eksisterende bygningsmasse, da der er tale om en væsentlig skærpelse af eksisterende krav. Danske Regioner vurderer, at det kan få stor økonomisk betydning for regionerne, da regionernes eksisterende bygninger ofte har en meget lav energiklasse i henhold

til energimærkeordningen. For Danske Regioner er det ligeledes vigtigt, at renovering af bygningsmassen sker ud fra en betragtning om, hvor der fås mest klima og miljø for pengene med øje for den generelle sygehusplanlægning. Danske Regioner vurderer, at kravene til renovering af den eksisterende bygningsmasse inden 2027 ikke er realistiske inden for rammerne af det nuværende anlægsloft.

Drivkraft Danmark støtter overordnet målene med Fit for 55-pakken og EU's målsætninger om at accelerere omstillingen frem mod klimaneutralitet i 2050, herunder den overordnede revision af EPBD og dets fokus på bygningers energieffektivitet som et hurtigt middel til at nå CO₂-reduktioner. Samtidig understreger Drivkraft Danmark vigtigheden af, at der opsættes teknologineutrale krav til, hvordan mål for energieffektivitet og CO₂-reduktioner nås. I direktivet foreslås det, at medlemsstaterne fra 2027 ikke længere må give tilskud til kedler fyret med fossile brændsler. Drivkraft Danmark mener i den forbindelse, at det skal sikres, at forslaget ikke bliver et forbud mod en bestemt teknologi som kedlen, men mod de fossile brændsler. Drivkraft Danmark støtter derfor en tilgang med fokus på brændslet frem for teknologien som der fx gennem et CO₂-fortrængningskrav giver mulighed for at fremme udviklingen og anvendelsen af bl.a. grønne brændsler og gasser.

EjendomDanmark støtter op om direktivets højere og mere konkrete ambitioner. EjendomDanmark hilser det som udgangspunkt velkommen, at direktivet udvides til også at omfatte den eksisterende bygningsmasse. EjendomDanmark mener, at det er vigtigt med bedre muligheder for finansiering og øget reduktion af barrierer for grønne investeringer samtidig med, at man har øje for de administrative og økonomiske byrder. EjendomDanmark mener dertil, at der er et manglende fokus på bygningers bredere betydning for den grønne omstilling. Når ladeinfrastruktur er inkluderet som element i direktivet, mener EjendomDanmark, at der også bør inkluderes muligheder for at fremme bygningsinvesteringer, der understøtter fx øget affaldssortering eller klimatilpasning. EjendomDanmark støtter dertil, at der skabes bedre og mere direkte adgang til bygnings- og forbrugsdata. Endelig mener EjendomDanmark, at direktivet skal understøtte de mest effektive investeringer i energiforbedringer ved at gøre det til et selvstændigt mål i direktivets præambel.

FinansDanmark anfører, at energieffektivisering af bygningsmassen spiller en vigtig rolle i at fremme den grønne omstilling og dekarboniseringen i EU og Danmark. FinansDanmark anfører endvidere, at der er behov for at fremme energiforbedringer af eksisterende boliger og sikre, at nye boliger er tilstrækkeligt energieffektive, hvorfor FinansDanmark generelt støtter tiltag, der bidrager til at opnå omkostningseffektive energieffektiviseringer samt nedbringelse af udledningen fra bygninger. Ifølge FinansDanmark er forslaget til minimumsstandarder for den energimæssige ydeevne et meget vidtrækkende forslag, som potentielt kan få betydelige økonomiske konsekvenser for mange danske boligejere, og der er ifølge FinansDanmark en forbindelse til den finansielle lovgivning, der f.eks. stiller krav den økonomiske formåen af låntagere. Ifølge FinansDanmark kan forslaget medføre renoveringsomkostninger for op mod 30 pct. af boligerne i Danmark, og det må forventes samlet set at løbe op i

milliardbeløb, der risikerer at blive pålagt boligejere. Ifølge FinansDanmark vil der også være tale om energirenoveringer i beløbsstørrelser, som ikke står mål med værdien af boligen, og det må ifølge FinansDanmark antages, at boliger kan blive usælgelige, ejendomme kan blive overbelånt og boligejere insolvente som følge af forslaget. Ifølge FinansDanmark vil dette særligt ramme i områder, hvor der er en stor andel af boliger med et lavt energimærke, og hvor renoveringer ikke automatisk modsvares af prisstigninger. FinansDanmark anfører, at konsekvenserne vil kunne mærkes, senest fra forslaget er vedtaget, og ikke først når kravet er gjort gældende i 2030 eller 2033, da det vil afspejle sig i prisdannelsen, ejendomsvurderinger mv. Derved kan forslaget få øjeblikkelig og betydelig økonomisk konsekvens for boligejere med de pågældende energimærker (F og G). Dette skal sammenholdes med, at boligfinansiering typisk sker med lange løbetider, hvorved en effekt på prisen såvel som et lovkrav om ikke-økonomisk rentable renoveringer kan have en effekt på boligejerens gældsniveau og i værste fald medføre insolvens. FinansDanmark opfordrer endvidere til, at der sikres overensstemmelse med og tænkes i sammenhænge mellem bygningsdirektivet og EU-Taksonomiens kriterier for "grønne" renoveringer af ejendomme.

Forbrugerrådet Tænk tilslutter sig Rådet for Grøn Omstillings hørings svar, jf. nedenfor. Dertil støtter Forbrugerrådet Tænk generelt set op om forslaget. Forbrugerrådet Tænk påpeger behovet for at udbygge kravene til indsats for støtte og vejledning til forbrugerne, idet "Bedre og mere vejledning" samt "Energitilskud" kommer ind som nr. et og to til, hvordan forbrugerne synes regeringen bør motivere eller påvirke dem til at nå målene med energisparetiltagene. Forbrugerrådet Tænk foreslår herudover en udvidelse af "one-stop-shops" artikler i forslaget til at være mere omfattende i form af bedre finansiering, grænseoverskridende deling af bedste praksis samt tættere opfølgning fra Kommissionen på udviklingen af disse i medlemsstaterne. Forbrugerrådet Tænk støtter forslagets fokus på opgradering af den ringeste del af beboelsesmassen først, hvormed problemet med energifattigdom løses på sigt.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI) finder det centralt, at der sikres en ensartet brug af termer til at beskrive identiske begreber på tværs af EU-initiativerne som forudsætning for let tilgængelige data, digitalisering og undgåelse af fortolkningstvív. Derudover mener FRI, at begrebet "Zero-Emission-Building" har flere mangler: For det første omhandler definitionen alene forbrug af energi til bygningens drift. Hvis dette er hensigten, mener FRI en mere retvisende benævnelse bør være "Zero-Energy Building". For det andet bør en nulemissionsbygning, for at være retvisende, omfatte klimaafttryk, som dækker hele bygningens levetid fra "vugge til grav". For det tredje vil en bygning aldrig blive 100 pct. klimaneutral, hvorfor en mere retvisende benævnelse iflg. FRI vil være en "Neutral-Emission Building". Derudover mener FRI, at forsyning af energi til bygninger bør reguleres i EE- og VE-direktiverne og ikke i Bygningsdirektivet, men såfremt det gør, bør alle typer af VE-kilder ligestilles, mens direktivet ligeledes skal være teknologineutralt. FRI mener, at tidskravet til implementering af LCA/GWP for bygninger bliver overhalet af EU-taksonomien, da der allerede fra årsskiftet er et krav om, at virksomheder omfattet af taksonomien skal udregne

deres bygningers klimaaftryk. FRI mener derfor, at bygningsdirektivets ambitionsniveau som minimum bør følge EU-taksonomien. FRI foreslår, at Kommissionen bør præsentere en implementeringsplan senest to år før datoen for kravet om LCA-beregninger træder i kraft i direktivet. I planen bør Kommissionen bemyndiges til at fastlægge et ambitionsniveau på forskellige implementeringstrin for beregningen af LCA.

Intelligent Energi hilser direktivforslaget velkommen og er enige i behovet for at forbedre Europas bygningsmasses energimæssige ydeevne og evne til at spille sammen med energisystemet. Intelligent Energi støtter de elementer, der sigter mod at fjerne støtte til og styrke muligheden for konvertering fra fossil til grøn opvarmning, men ser behov for præcisering, idet direktivet fremsætter, at krav til fossil opvarmning eller fossile brændsler ikke må være en "unjustifiable market barrier". Intelligent Energi mener, at denne formulering efterlader et meget stort rum for fortolkning og bør præciseres. Intelligent Energi hilser tillige en styrket forberedelse af bygninger til opladning af elbiler (grænse fra 10 til 3 parkeringspladser) velkommen, men finder det økonomisk mere fornuftigt at fjerne grænsen helt frem for at tilpasse forholdene til efter byggeret står klar. Intelligent Energi støtter inklusionen af den nye artikel 14 om datatilgængelighed for ejere, lejere og tredjepartsaktører, der i den danske kontekst kan afhjælpe nuværende barrierer ift. fx vand og varmedata. Intelligent Energi roser Kommissionen for at kræve, at tærsklen for automatiserings- og kontrolsystemer i bygninger sænkes til en effektiv nominel effekt på 70 kW og derover – frem for de nuværende 290 kW. Intelligent Energi opfordrer til, at Kommissionen fremrykker implementeringsdatoen til 2024 frem for 2029 samt eksplicit sikrer, at styresystemerne sætter bygninger i stand til at reagere på komplekse prissignaler fra infrastruktur og energimarked. Ifølge Intelligent Energi skal dette sikre, at bygninger, der nybygges eller renoveres, får et klart incitament til, at bygningen kan favne de muligheder, som fremtidens energisystem vil give bygningsejere- og driftsherrer, da efterinstallation er væsentligt dyrere og til dels umuligt. Dertil er Intelligent Energi positive over for direktivets fokus på "nul-emissionsbygninger", men mener, at definitionen er bekymrende, fordi den lægger op til at kræve lokalt placerede VE-anlæg, frem for hvor det er samfundsøkonomisk mest bæredygtigt.

Kommunernes Landsforening (KL) mener, at der for at sikre en smidig implementering af bygningsdirektivet er behov for udvikling af energimærkningsordningen. Her mener KL, at der skal være bedre mulighed for aktiv anvendelse af energimærkerne ved at offentlige/større bygningsejere får mulighed for at vælge, hvorvidt energimærkningen skal udføres af en intern eller ekstern ekspert. KL foreslår her at følge Norges model, hvor der *ikke* er krav om uafhængige eksperter, men blot at vedkommende er *kvalificeret*. Dertil ønsker KL, at energimærker gøres digitale for at skabe bedre overblik over bygningsmassen. Herudover mener KL, at der skal sikres finansiering til den kommunale indsats for at efterleve de højere krav for energiprformance i nye og eksisterende bygninger, herunder dækning af udgifter til de faktiske renoveringer, administrativ håndtering af det stigende antal projekter ift. budgettering og kontraktstyring samt stigende og mere kompleks sagsbehandling af byggesager.

Herudover bakker KL op om forslaget om dataudveksling relateret til bygningers energiforbrug og anbefaler, at KL inddrages i processen om dataudveksling i videst muligt omfang. Ifm. skærpelsen af kravet for, hvornår der skal opsættes eller forbedres ladestandere, mener KL, at der er brug for værktøjer, der giver kommunerne mulighed for at tilpasse lokalplanerne med mulighed for lokale skøn og beslutninger om placering af ladestandere, så ladeinfrastrukturen bliver både økonomisk og klimamæssigt hensigtsmæssig.

Rambøll finder det positivt, at bygningsdirektivet henviser til EE- og VE-direktiverne, hvormed det understreges, at bygninger generelt ikke betragtes alene, men som del af lokale fællesskaber og byer, hvor bygninger kan forsynes med varme/køling fra lokale netværk. Rambøll understreger dog, at direktivet skal fokusere på den omkostningsmæssigt mest effektive løsning set i lyset af omkostningerne fra CO₂-emissioner samt de fluktuerende energipriser. Rambøll finder det uhensigtsmæssigt i dag, at der er en præference for on-site produktion af varme eller kombineret varme/køling som ofte er mindre kosteffektivt end løsninger i større skala. Eksempelvis medfører denne uhensigtsmæssighed ifølge Rambøll, at varmepumper installeres i enkelte bygninger, biomassefyr i enkelte bygninger samt solceller til opvarmning installeres on-site, selvom det ville være mere effektivt at gøre på et højere forsyningsniveau. Rambøll finder det dertil positivt, at direktivet har kosteffektivitet som en prioritet, men det kan dog misforstås sådan, at nogle medlemslande fokuserer mere på kriterier for nulenergi og kræver meget dyre og ineffektive løsninger. Ifølge Rambøll bør direktivet understrege, at det vigtigste kriterie er kosteffektivitet, der yderligere bør understøttes af to sekundære målsætninger i form af *nulemission* samt *resiliens*. Rambøll finder dertil, at direktivet bør inkludere kriterier for temperaturer i bygninger, fordi effektiviteten af varmepumper afhænger af den nødvendige forsyning af temperaturer i bygningen.

ROCKWOOL mener, at bygningsdirektivets fokus skal fastholdes på at reducere bygningers energibehov, idet bygninger med lavt energibehov bidrager til at løse udfordringen med peak-load demand i energisystemet og er med til at sikre tilstrækkelig kapacitet af grøn energi til andre sektorer. ROCKWOOL mener, at hovedfokus i de enkelte direktiver skal sikres for at opnå den optimale effekt for Fit for 55-pakken, og her er bygningsdirektivet den eneste lovgivning, der regulerer bygningers energibehov. ROCKWOOL fremsætter særligt to områder, hvor Danmark bør arbejde for ændringer. For det første mener ROCKWOOL, at den termiske kvalitet af klimaskærmen bliver nedprioriteret i forslaget, der primært har fokus på dekarbonisering af varmforsyningen. ROCKWOOL mener, at bygningsdirektivet bør prioritere, at bygninger har en optimeret klimaskærm uafhængigt af den aktuelle energiforsyning, da det er afgørende for at sikre et godt indeklima samt lave energiomkostninger. Dertil mener ROCKWOOL, at de foreslåede krav til minimumsstandarder til bygninger er for uambitiøse, idet det i Kommissionens 'impact assessment' fremgår, at det foreslåede moderate ambitionsniveau er utilstrækkeligt til at sikre, at bygninger leverer det nødvendige bidrag til EU's 2030 målsætning. ROCKWOOL mener, at Kommissionen

skal fremsætte en plan for, hvornår alle bygninger skal renoveres til nulemissionsbygninger. ROCKWOOL finder det beklageligt, at Kommissionen er gået på kompromis med ambitionsniveauet for renovering, da en ambitiøs renoveringsindsats vil afhjælpe effekten af stigende energipriser og social ubalance.

Rådet for Grøn Omstilling (RGO) fremsætter, at der overordnet set er behov for en stærkere regulering af bygningsområdet for at sikre, at målet om klimaneutralitet i 2050 kan realiseres. RGO mener, at reguleringen skal styrkes for den indlejrede klimapåvirkning fra byggematerialer, opførelse, renovering og nedrivning af bygninger. RGO mener yderligere, at energieffektiviseringen af den eksisterende bygningsmasse skal accelereres, således minimumsstandarder også skal gælde for øvrige bygninger, ud over til de foreslåede energimærker G og F, hvormed energiforbrug og CO₂-udledninger nedbringes hurtigere og flere bygninger omfattes end foreslået. Derudover foreslår RGO, at den foreslåede harmonisering af energimærknings skalaen skal defineres på en anden måde, således at det undgås, at allerede energimærkede bygninger omplaceres med tekniske komplikationer samt forvirring til følge. Herudover støtter RGO intentionen i forslaget om, at driftsenergiforbruget for både nye og eksisterende bygninger skal være klimaneutralt, men RGO påpeger en række u hensigtsmæssigheder. RGO finder, at begrebet "nul-emission" ikke kan bruges, hvis indlejret CO₂ ved opførelse og renoveringer udelades fra definitionen; at "nul-emission" også skal inddrage det samlede energisystem og ikke kun den enkelte bygning; at VE-produktion på eller ved bygningen eller fra VE-fællesskaber forvirrer VE-udbygningen; og endelig at kravet om, at eksisterende bygninger skal leve op til samme krav om energiforbrug som nye bygninger i 2050 vil blive uforholdsmæssigt dyrt at efterkomme som følge af meget omfattende efterisoleringer. RGO foreslår derfor, at kravene til eksisterende bygningers energiforbrug i 2050 skal differentieres, samt at alle former for VE-forsyning skal ligestilles, herunder at krav til VE-forsyning defineres ud fra den samlede energiforsyning til bygninger. RGO mener dertil, at kravene til tekniske bygningsinstallationer bør skærpes sådan, at styring af energiforbrug sker efter bygningens og brugernes behov samt efter energipriser eller andre parametre. RGO bemærker, at der med forslagets artikel 11 gives mulighed for at fastsætte særlige krav til de tekniske bygningsinstallationer, hvormed det muliggøres at forbyde visse typer af fossile brændsler. RGO opfordrer regeringen til at overveje at indføre forbud mod anvendelse af fossile brændsler, fx olie fra 2025 og naturgas fra 2030 samt forbud mod anvendelse af biomasse til opvarmning.

SYNERGI mener, at bygningsdirektivet fortsat skal være den drivende lovgivning til at øge energieffektiviteten i bygninger som bidrag til et sundt indeklima og til at afhjælpe energifattigdom. SYNERGI understreger, at der skal fokuseres på at sikre høje benchmarkværdier med fokus på sænkning af bygningers energibehov uafhængigt af energiforsyningen. Dertil mener SYNERGI, at de foreslåede minimumsstandarder til bygninger skal være mere ambitiøse. SYNERGI mener, at der bør udarbejdes en plan for, hvordan alle øvrige bygninger ud over bygninger energimærket F og G bliver nulemissionsbygninger i 2050. Dertil mener SYNERGI, at definitionen af nulemissionsbygninger og gennemgribende renoveringer skal målrettes øget energieffektivitet og opdeles

ift. nybyg og renovering, således særligt definitionen for nulemissionsbygninger styrkes. SYNERGI støtter de nationale planer for bygningsrenoveringer og mener, at disse skal vise vejen mod 2050-målsætningen om klimaneutralitet. Endelig finder SYNERGI, at der bør sættes øget fokus på smarte digitale bygninger via tekniske bygningssystemer, Smart Readiness Indicators (SRI) samt adgang til bygningsdata.

TEKNIQ påpeger, at selvom biomasse defineres som "renewable" iht. VE-direktivet, kan det generelt ikke defineres som "on-site renewable". TEKNIQ anfører, at hvis biomasse defineres som "on-site renewable", åbner man i præambelens s. 25 (20) for on-site CO₂-udledning fra afbrænding af biomasse og dermed bryder man med præambelens s. 14 (d). TEKNIQ mener, at brugen af biomasse til boligopvarmning er uhensigtsmæssig, at biomasseafbrænding bør udfases, og at omtalen af biomasse bør slettes fra præambelens s. 25 (20). TEKNIQ foreslår til art. 3, stk. 4, at Danmark skal arbejde for, at Kommissionen i sin vurdering skal påse implementeringen af den planlagte lovgivning, som beskrevet i tidligere indsendte "national building renovations plans". TEKNIQ foreslår, at Danmark skal arbejde for, at artikel 7, stk. 2, litra (a) ændres, så kravet om beregning af bygningernes livscyklus GWP gælder for nye bygninger, der ejes eller benyttes af offentlige myndigheder fra 2027. TEKNIQ mener ikke, at betegnelsen "unjustifiable market barrier" i art. 11 bidrager til klarhed og præcision om udfasning af brug af fossil opvarmning eller fossile brændsler. TEKNIQ anbefaler, at Danmark arbejder for en præcisering af hvilke eventuelle begrænsninger, der nationalt kan opstilles. TEKNIQ anbefaler til art. 12, stk. 4, at Danmark arbejder for, at kravet om pre-cabling til ladestandere indføres for alle nye beboelsesbygninger og beboelsesbygninger, der gennemgår en større renovering, og som har minimum 1 parkeringsplads. TEKNIQ foreslår dertil at stk. 5 udgår, da etableringen af en velfungerende ladeinfrastruktur er afgørende for elektrificeringen af transporten, uanset hvor en bygning er beliggende. TEKNIQ foreslår, at Danmark arbejder for, at direktivet stiller krav om, at medlemsstaterne sikrer, at data som minimum stilles til rådighed i timeopløste værdier og med en forsinkelse på maksimalt 24 timer, og at data fra intelligente forbrugsmålere for el, vand, varme og gas også omfattes af kravet. Endelig foreslår TEKNIQ til art. 20, stk. 6, at Danmark arbejder for at stille krav til at landene, såfremt de ønsker at anvende alternative foranstaltninger, udarbejder en analyse, der afdækker potentialet for effektiviseringer som følge af artikel 6, og at de alternative foranstaltninger som minimum skal indfri dette potentiale.

VELUX påpeger, at definitionen af nulemissionsbygninger er ret snæver og omfatter ikke indlejret CO₂, hvorfor VELUX foretrækker IEAs definition. VELUX opfordrer til en udvidelse af definitionen af gennemgribende renovering til også at tage højde for fordelene ved energieffektivitet. VELUX mener, at tidshorisonterne i art. 4 og 6 om beregning af omkostningsoptimale niveauer og beregning af bygningers energimæssige ydeevne er for lange, givet investeringer i renovering af bygninger sker nu og de næste år vil blive afgørende. VELUX finder det dog glædeligt, at sundhed indgår i beregningen af nye eksternaliteter. Derudover mener VELUX også, at tidshorisonten for beregning af indlejret CO₂ i art. 7 er uambitiøs og inkluderes meget sent.

VELUX hilser dog medtagelsen af indeklima her velkommen, men pointerer at definitionerne for sundt indeklima bør fremgå af art. 2. VELUX støtter op om inklusionen af minimumsstandarder for energimæssig ydeevne, men pointerer, at der stadig er behov for at vurdere forslaget. Derudover mener VELUX, at energimærkerne er et vigtigt nøgleværktøj til at fremskyde renoveringshastigheden og til at indsamle flere data. Endeligt støtter VELUX introduktionen af bygningsrenoveringspasset i art. 10.

Historiske Huse er grundlæggende enig i, at den europæiske bygningsmasses belastning af klimaet skal reduceres men mener ikke, at ambitionen om "zero emission" er realistisk fsva. den byggede kulturarv, selvom dette anerkendes for "officially protected buildings", da det vil kompromittere bygningernes bevaringsværdi. Historiske Huse vurderer, at denne undtagelse er for smal, hvis dette oversættes til bygninger beskyttet af Bygningsfredningsloven eller Planloven ved henholdsvis fredning og indskrivning i kommuneplan eller lokalplan. Historiske Huse bemærker, at disse huse ud fra en livscyklus-betragtning ofte vil udgøre en mindre klimabelastning end nybyggeri. Historiske Huse ønsker, at undtagelsen udvides med et pålæg om, at bevaringsværdierne på enhver bygning, som ikke er "officially protected" og opført før 1960, registreres og vurderes af den lokale kommune før eventuel tilladelse kan opnås til energitiltag, der anfægter klimaskærmens bevaringsværdier. Historiske Huse påpeger, at det må forventes, at der er lande i Europa, hvis registrering og beskyttelse af den byggede kulturarv er lavere end Danmarks, som endnu ikke har registreret halvdelen af sine bevaringsværdige bygninger og bygningsmiljøer. Historiske Huse foreslår til sidst, at der stilles krav om, at medlemsstaterne i deres økonomiske støtteordninger skaber incitament for isoleringsmetoder, der bevarer mest muligt af det eksisterende materiale, samt fremmer materialer og metoder som nedbringer energiforbruget, og at medlemsstaterne støtter udbredelse af tilgængelig viden om isoleringsmetoder og -materialer, samt øvrig viden om mulighed for nedbringelse af klimabelastning i byggeriet.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Flere medlemsstater har endnu ikke fastlagt en endelig position til forslaget. Størstedelen af medlemsstaterne ønsker større fleksibilitet i forslaget, især i forhold til minimumsstandarderne for energimærkning (MEPS). Dertil har en gruppe lande, herunder Danmark, udtrykt sig positivt i forhold til mulighederne for at udfase fossil energi i den individuelle opvarmning, samt tilkendegivet ønsker om mulighed for indførelse af nationale forbud.

REPowerEU

Kommissionen har desuden den 18. maj i regi af REPowerEU-planen fremsat et ændringsforslag til bygningsdirektivet, hvor solenergi i bygninger indarbejdes. Ændringen vil medføre, at medlemsstaterne skal sikre, at nye bygninger udformes med henblik på at optimere potentialet for produktion af solenergi, der gør senere installation af solenergi på en omkostningseffektiv måde mulig. Ændringen betyder desuden, at der stilles krav om etablering af solcelleanlæg på alle nye offentlige bygninger

og erhvervsbygninger med et nytteareal over 250 m² i 2026, alle eksisterende offentlige bygninger og erhvervsbygninger med tilsvarende nytteareal i 2027 samt alle nye beboelsesejendomme i 2029.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens Vinterpakke velkommen. Regeringen ønsker en ambitiøs og omkostningseffektiv klimaindsats i EU, der kan realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet samt drive den grønne omstilling både i Danmark og hele EU mod klimaneutralitet i senest 2050.

Regeringen hilser revisionen af bygningsdirektivet velkommen som en delvis udmøntning af Kommissionens strategi for Renoveringsbølgen. Forslaget lægger op til en ambitiøs indsats, hvilket overordnet flugter med regeringens prioriteter, da Kommissionens hensigt med forslaget er at understøtte opnåelse af EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet, hvilket vil bidrage til at drive den grønne omstilling både i Danmark og EU frem mod klimaneutralitet i senest 2050. Regeringen finder desuden, at forslaget bør ses i tæt sammenhæng med de øvrige forslag i Fit for 55-pakken, særligt forslaget om revision af energieffektivitetsdirektivet.

Regeringen finder, at der er et stort potentiale for energieffektivitet gennem forbedringer i bygningskallen, omstillingen til elektriske varmepumper eller fjernvarme og udviklingen af "smarte bygninger". Regeringen vil i den forbindelse bl.a. arbejde for, at der sikres maksimal synergi og sammenhæng mellem energimærkningsordningen, SRI-ordningen, bygningsrenoveringspasset, energimærket, dataindsamling og andre relevante ordninger. Regeringen forholder sig derudover overordnet positiv til, at forslaget lægger op til bedre indsamling og udnyttelse af data, forøget kontrol og eftersyn af tekniske installationer samt indførelse af en national renoveringshandlingsplan.

Det er generelt vigtigt for regeringen, at der tages højde for forskelle i udgangspunktet for medlemsstaterne, og at medlemsstaterne får fleksibilitet i relation til udmøntningen af initiativer m.v. Dette kan fx gøre sig gældende for, hvorvidt der bør etableres støtteordninger samt de øgede krav til installation af ladestandere, som potentielt kan medføre, at antallet af ladestandere vil overstige behovet i mange bygninger.

Regeringen er meget positiv over for, at Kommissionen med forslaget lægger op til at give mulighed for nationalt at fastsætte krav til drivhusgasemissioner eller brændselsform i opvarmningsanlæg, da dette kan understøtte regeringens ønske om at udfase fossile brændsler i den individuelle opvarmning. Dette er en vigtig prioritet for regeringen, jf. Klimaaftalen for Energi og Industri 2020 (indgået af Regeringen (S), V, DF, RV, SF, Ø, K, LA og Å). Regeringen ser potentiale i, at medlemsstaterne får yderligere fleksibilitet til at udfase fossile brændsler.

Regeringen vil arbejde for at sikre omkostningseffektivitet, således at bygningerne med mest behov for renoveringer bliver prioriteret. Regeringen vil dertil arbejde for, at omkostningerne forbundet med forslaget står mål med gevinsterne, så borgere, stat eller erhvervsliv m.v. ikke pålægges økonomiske eller administrative byrder, som vurderes uproportionelle i forhold til det mål, som ønskes opnået. Regeringen er ved at analysere forslaget nærmere, herunder forslaget til minimumsstandarder for bygningers energimæssige ydeevne. Det er desuden vigtigt for regeringen, at forslaget leverer reelle effekter, herunder reduktioner i CO₂-udledningen fra bygninger og energieffektivitet. Regeringen vil her arbejde for, at forslaget sikrer en balance mellem det primære formål og de afledte effekter.

Regeringen er positiv over for, at Kommissionen ønsker at sætte større fokus på livscyklusudledninger ved at anse bygningsmassen og byggeriet som "materialebanker", der indeholder værdifulde materialer til brug i fremtiden. Regeringen ser derfor positivt på indførelse af et deklarationskrav til nye bygningers klimapåvirkning for hele bygnings livscyklus - fra "vugge til grav". Regeringen vurderer dog, at det kan være mere ambitiøst og kan suppleres med en grænseværdi for bygningens CO₂e.

Regeringen vil arbejde for, at direktivet får en mere teknologineutral tilgang ved at skabe lige mulighed for at anvende VE leveret fra det kollektive elnet på linje med fx egenproduktion eller VE-fællesskaber. Egenproduktion m.v. er ét muligt værktøj til at øge andelen af VE i nye bygninger og bør ikke være et mål i sig selv, da den danske model om fælles energiforsyning skaber et omkostningseffektivt alternativ.

Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle erhvervsøkonomiske, samfundsøkonomiske, statsfinansielle og administrative konsekvenser for Danmark med henblik på at tage stilling til forslaget og dets enkelte elementer.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Grund- og nærhedsnotat er oversendt den 3. marts 2022.

5. Energisituationen i EU i lyset af situationen i Ukraine

Intet KOM-nr.

Nyt notat

1. Resumé

Det franske formandskab har sat energisituationen i EU i lyset af situationen i Ukraine på dagsordenen for energirådsmødet den 27. juni 2022 til politisk drøftelse. Det forventes, at drøftelsen særligt vil fokusere på forsyningssikkerheden for den kommende vinter. Drøftelsen er en opfølgning på de drøftelser, der tidligere har været om samme emne på de ekstraordinære energirådsmøder hhv. den 28. februar og den 2. maj 2022.

Kommissionen har som opfølgning på Ruslands invasion af Ukraine og betydningen heraf for EU's energisituation offentliggjort en REPowerEU-meddelelse i marts 2022 og en REPowerEU-plan den 18. maj 2022. Fokus for REPowerEU er på at udfase EU's afhængighed af russiske fossile brændsler hurtigst muligt, hvilket bl.a. skal ske via gasdiversificering, fremskyndelse og udbygning af vedvarende energi, energibesparelser og beredskabsplanlægning.

Drøftelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

Regeringen finder, at den aktuelle krise understreger behovet for, at EU accelererer den grønne omstilling og udfasningen af fossile brændsler, særligt afhængigheden af russiske fossile brændsler i EU's energisystem. Det er vigtigt, at den aktuelle energisituation ikke betyder, at EU slækker på de grønne ambitioner, bl.a. i forhold til indretningen af kvotehandelssystemet og det indre energimarked.

2. Baggrund

Kommissionen offentliggjorde den 8. marts 2022 meddelelsen "REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser", KOM(2022) 108. I meddelelsen blev en række tiltag til afbødning af den aktuelle forsyningskrise og de høje energipriser samt en række tiltag, der på lidt længere sigt kan modvirke afhængigheden af fossile brændsler fra Rusland, præsenteret.

Kommissionens REPowerEU-plan blev offentliggjort den 18. maj 2022, KOM(2022) 230. Planen følger op på opfordringen fra Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2022 samt REPowerEU-meddelelsen fra 8. marts 2022. REPowerEU har fokus på, hvordan EU's afhængighed af russiske fossile brændsler hurtigst muligt kan udfases via tiltag, der omhandler energibesparelser, diversificering af energiimport, acceleration af omstillingen af EU til ren energi, smarte investeringer samt beredskabsplanlægning. Der er tale om en omfangsrig pakke på over 200 mia. euro, der skal ses i sammenhæng med Fit-for-55-pakken.

Det franske formandskab har sat energisituationen i EU i lyset af situationen i Ukraine på dagsordenen for rådsmødet den 27. juni 2022 til politisk drøftelse.

3. Formål og indhold

Det konkrete indhold af drøftelsen på rådsmødet kendes endnu ikke, men det forventes, at drøftelsen vil fokusere på forsyningssikkerheden for den kommende vinter. Drøftelsen er en opfølgning på de drøftelser, der har været på de ekstraordinære energirådsmøder hhv. den 28. februar 2022 og den 2. maj 2022 om udviklingen på energiområdet i EU, navnlig gasområdet, herunder Ruslands afbrydelse af gasforsyninger til en række EU-lande, EU's forsyningssikkerhed og beredskabsplanlægning. De tidligere drøftelser har særligt haft fokus på vigtigheden af at udfase EU's afhængighed af russiske fossile brændsler hurtigst muligt via en fremskyndelse af bl.a. udbygningen af vedvarende energi i EU.

Gasforsyningssikkerhed i EU

Der er igangsat en række tiltag fsva. gasforsyningssikkerhed i EU, der skal sikre EU's gasforsyning frem mod den kommende vinter. Det drejer sig om: Forordningen om fyldning af EU's gaslagre, en fælles platform for gasindkøb og fremme af bilaterale solidaritetsaftaler mellem medlemsstater, der kan gælde i perioder med gaskrise og manglende gasforsyning til beskyttede kunder.

Der er indgået aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om forslaget om opfyldning af EU's gaslagre, således at gaslagrene fra 2022 skal være fyldt mindst 80 pct. pr. 1. november og 90 pct. i 2023. Kommissionen har desuden etableret en "energiplatform", der har til formål at sikre koordination blandt EU-landene om bl.a. fælles indkøb af LNG.

REPowerEU-planen

Kommissionen har i sin REPowerEU-plan bl.a. foreslået:

- at øge EU's mål for vedvarende energi fra 40 til 45 pct. og energieffektivitet fra 36 til knap 39 pct.
- indføre mål på 320 GW solcelleanlæg i EU
- styrke vindenergien
- fremme smidigere og hurtigere tilladelsesprocedurer for VE-projekter, herunder i forhold til "go-to-areas"
- fastsætte mål om brintproduktion på 10 mio. ton brint og import af 10 mio. ton vedvarende brint i 2030, 6) skalere produktionen af biometan/biogas til 35 bcm i 2030
- fordoble antallet af varmepumper til 10 mio. enheder på 5 år
- at sætte fokus på infrastrukturudbygning, herunder udbygning af brintinfrastruktur, grænseoverskridende LNG- og gasinfrastruktur for 10 mia. euro og 29 mia. euro til elnettet.

Som finansiering af planen foreslår Kommissionen mulighed for anvendelse af ubrugte lånemidler under genopretningsfaciliteten og omprioriteringer samt at øge udbuddet af kvoter i ETS for 20 mia. euro.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Drøftelsen har ikke i sig selv andre konsekvenser eller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke kendskab til medlemsstaternes holdninger til selve drøftelsen. Fsva. REPowerEU er Kommissionens plan generelt blevet positivt modtaget af medlemsstaterne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder, at den aktuelle krise understreger, at der er behov for, at EU accelererer den grønne omstilling og udfasningen af fossile brændsler, særligt afhængigheden af russiske fossile brændsler i EU's energisystem. Det bør bl.a. ske gennem en ambitiøs udmøntning af Fit for 55-pakken og udbygning af vedvarende energi som en vej til europæisk energiuafhængighed og klimaneutralitet.

Den aktuelle energisituation må derfor ikke betyde, at EU slækker på de grønne ambitioner, herunder i forhold til indretningen af kvotehandelsystemet og det indre energimarked eller åbner for langsigtede investeringer i fossil infrastruktur, der kan låse EU fast i forhold til brug af fossile brændsler i årtier fremad. Den aktuelle energisituation understreger samtidig vigtigheden af at have forberedelsesplaner på

plads i medlemsstaterne, hvis situationen bliver mere kritisk, og at man på kort sigt sikrer diversificeringen af gasforsyninger til EU og fyldningen af EU's gaslagre i henhold til de vedtagne fastsatte minimumsmål.

Regeringen finder det centralt, at EU står sammen mod Ruslands aggression, og at der iværksættes så hårde sanktioner mod Rusland, som det er muligt, og som der kan blive enighed om blandt medlemsstaterne.

Regeringen hilser desuden Kommissionens REPowerEU-plan velkommen, herunder at den bl.a. fokuserer på øgede ambitioner for vedvarende energi og energieffektivitet, hurtigere og smidigere tilladelsesprocedurer for opsætning af vedvarende energi, opskalering af biogas og hydrogen samt infrastrukturudbygning til brug for bl.a. hydrogenproduktion. Regeringen støtter mere ambitiøse EU-mål for vedvarende energi og energieffektivitet på hhv. 45 pct. og mindst 40 pct.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til skriftlig orientering den 28. februar 2022 og mundtlig orientering den 28. april 2022.